

IX.1

Revija sodobnih gledaliških in filmskih ustvarjalcev

**2022
2023**

1. Uvodnik.....	str. 3
2. Eva Kučera Šmon: Kmašna oblekica.....	str. 4
3. Urša Majcen: Vaja z ribo.....	str. 10
4. Nina Kuclar Stiković: Fuckboy.....	str. 48
5. Manca Lipoglavšek: Črna vdova: vaje v pajčevini.....	str. 84

Uvodnik

Drage bralke, dragi bralci!

Pred vami je nova, zimska izdaja revije Adept, ki jo študentje AGRFT pripravljamo že deveto zaporedno leto. Tudi k sodelovanju v tokratni zimski številki smo povabili mlade, še-ne-uveljavljene dramatičarke in dramatike, ki so imeli priložnost prispevati svoja besedila za objavo. Tu predstavljamo izbor teh besedil. S tem že tradicionalnim formatom želimo umetniškim stvaritvam, ki redno in neprestano nastajajo – v okviru pouka dramskega pisanja na AGRFT, na dramskih delavnicah, platformah ali pač samoiniciativno v dnevnih sobah mladih umetnikov in umetnic – nuditi prostor za objavo in priložnost, da najdejo svojo pot do občinstva.

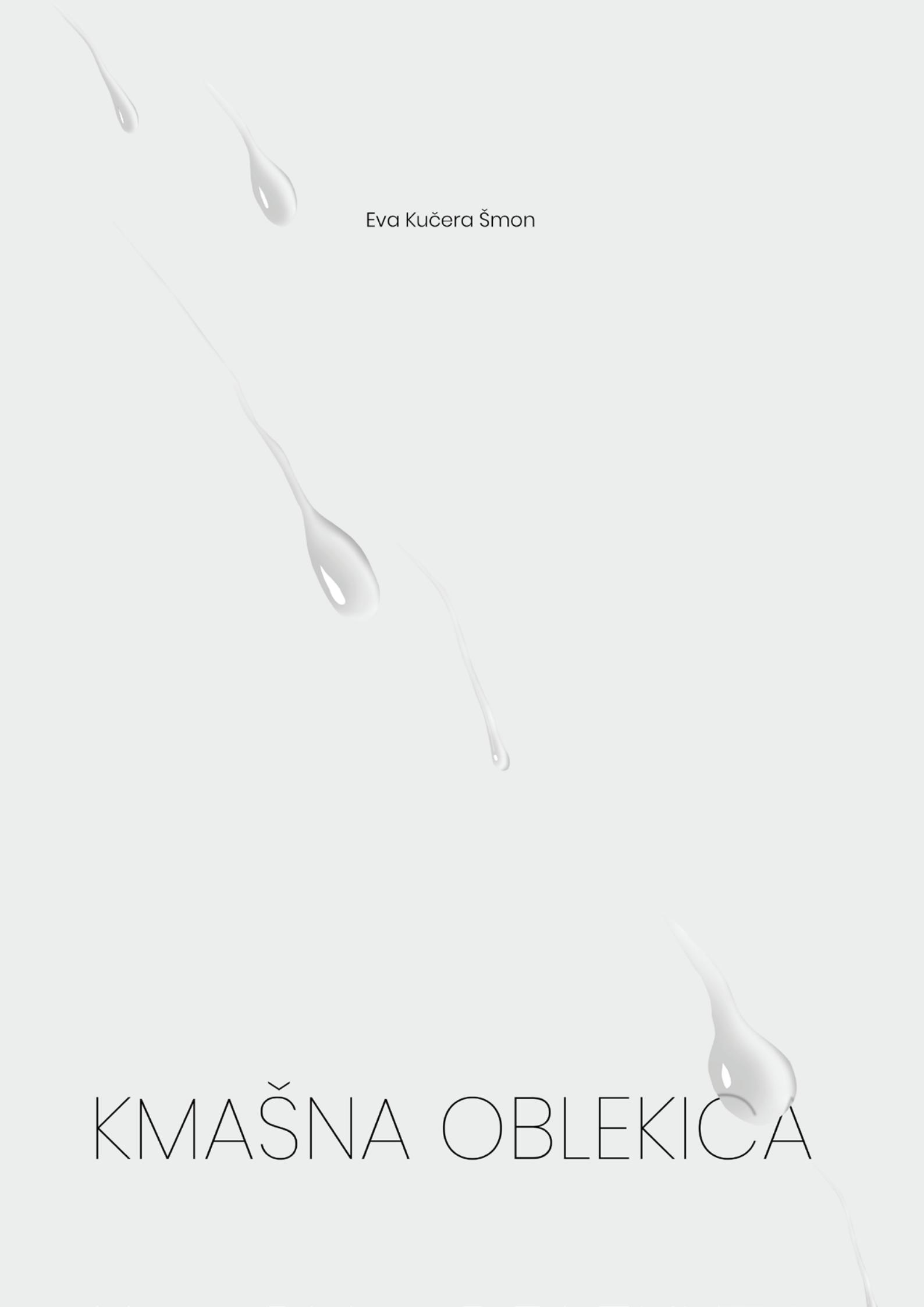
Besedila, ki so objavljena v pričujoči izdaji, je uredniški odbor kot vselej izbral med teksti, prispelimi na javni natečaj. Letos smo v odziv na natečaj prejeli dvanajst besedil osmih avtoric in avtorjev, kar je precej manj kot v prejšnjih letih. Zakaj je tako, je težko ugotoviti; morda bo to lažje, če se bo trend upadanja nadaljeval tudi v prihodnjem letu, kar pa seveda upamo, da se ne bo zgodilo. Kljub relativno majhnemu številu pa so prejeta natečajna besedila vendarle vsebinsko in formalno zelo različna, kot so različni tudi avtorice in avtorji, ki so jih poslali. Dobili smo tako besedila avtorjev različnih starosti, različnih nacionalnosti, različnih nivojev izkušenj in uveljavljenosti, različnih ozadij itn.; prejeta besedila sama pa so različnih dolžin, formatov, v različnih jezikih in se po formi sploh zelo razlikujejo, čeprav vsebinsko med njimi vendarle lahko najdemo nekaj skupnih točk. Tekste bi namreč lahko tematsko v grobem razdelili na dva sklopa: aktualnopolične problematike ter tematiziranje intimnih travm. In prav ta drugi tematski sklop, intimne travme, je tisti, ki povezuje vse tekste, ki smo jih izbrali za objavo.

V tokratnem Adeptu objavljamo štiri besedila štirih avtoric: *Kmašna oblekica* Eve Kučere Šmon, *Vaja z ribo* Urše Majcen, *Fuckboy Nine* Kuclar Stiković ter *Črna vdova: vaje v pajčevini* Mance Lipoglavšek. Izbor besedil je pravzaprav presenetljivo homogen. Vse štiri avtorice so (smo) bile v Adepcu že objavljene. Vse štiri smo, seveda, ženskega spola. Kar tri od štirih besedil (*Vaja z ribo*, *Fuckboy*, *Črna vdova*) so nastala pod mentorstvom Eve Mahkovic in Žanine Mirčevske na drugi stopnji študija dramaturgije in scenskih umetnosti. Po formi vsa štiri besedila težijo stran od klasičnih dramskih besedil, proti postdramskosti in fragmentarnosti ali celo proti poeziji. Vsak od tekstov v sebi združuje mnoštvo različnih stilov in žanrov. Tematsko pa jih, kot že omenjeno, združujejo travme: družinske travme, ljubezenske travme, seksualne travme, profesionalne travme ter razne druge oblike globoko osebnih, globoko intimnih travmatskih izkušenj, ki so izražene prav skozi (razpadajočo) formo. Kot v tekstu *Fuckboy* zapiše Nina Kuclar Stiković: »Če ne bi imeli razfukanih odnosov, ne bi imeli razfukanih formatov.«

Vsem avtoricam in avtorjem, ki ste nam poslali svoje tekste, tudi tistim, besedila katerih tokrat nismo objavili, se še enkrat najlepše zahvaljujemo za sodelovanje. Bralke in bralci, vam pa želimo, da ob branju tekstov v novi izdaji Adepta uživate vsaj toliko, kot smo uživali mi, in da v njih tudi vi najdete novo inspiracijo.

Manca Lipoglavšek

v imenu uredništva Adept

The background features several translucent, teardrop-shaped liquid droplets in white or light gray, suspended in the air. They vary in size and orientation, some pointing upwards and others downwards, creating a sense of motion and fluidity.

Eva Kučera Šmon

KMAŠNA OBLEKICA

Imela sem kmašno obleko.

Oblekico.

Ne prav lepe, grde pa tudi ne.

Je deževalo,

kot po navadi za dan mrtvih.

Bogec joče,

kot po navadi za dan mrtvih.

In smo molili,

zdravo Marijo.

Kot po navadi za dan mrtvih.

Stali sva na grobu mojega očeta,
sina stare mame.

Sami,

jaz in ona,

s kmašno obleko.

Sva prižgali vsaka eno svečo,

za mojega očeta,

sina stare mame.

Ne ker bi zares hoteli.

Ker se spodobi.

Ker je bil moj oče,

čeprav je bil pijanec,

čeprav je stari mami zlomil kolk,

čeprav je brusil nože,

se spodobi.

Za mojega očeta,

sina stare mame.

In sem gledala okoli,

tebe več ne,

ker si bil pribit

in ker si mižal.

Sem gledala okoli,

ljudi, ki stojijo okoli grobov.

Vsi resni,

ker se spodobi,

zatopljeni v molitev,

ker se spodobi,

na dežju,

ker se spodobi.

In sem začela razmišljat,

jaz, majhna,

v kmašni oblekici,

začnem razmišljat,

o veri,

o življenju

in o moji stari mami.

Začnem razmišljat,

da nočem delat,

kot se spodobi.

Začnem razmišljat,

kaj lahko naredim,

jaz, majhna,

v kmašni oblekici.

In sem jih gledala,

kako molijo,

in sem razmišljala,

jaz,

sem razmišljala,

kaj se spodobi.

Jaz,

sem razmišljala,

kaj se ne spodobi.

In sem se odločila,

da jim pokažem,

kaj si mislim o očetu,

kaj si mislim o veri

in kaj se ne spodobi.

In sem brcnila,

s tako silo,

sem brcnila,

v očetov nagrobnik.

V kmašni oblekici,

sem brcnila,

brcala,

v očetov nagrobnik.

In so me gledali
ti nisi,
so me gledali,
in je deževalo
in sem začela še z rokami,
s tako silo,
sem začela še z rokami,
da se je začel majat.

Nagrobnik,
se je začel majat.

In staro mamo je bilo sram,
me je vlekla stran,
nagrobnik se je majal,
in jaz sem brcala,
in so gledali.

Ti nisi.

Stara mama me je vlekla stran,
mene, v kmašni oblekici,
ampak jaz pa še kar.

In se je majal,
s tako silo
se je majal.

In so gledali.

Ti nisi.

In me vleče stran,
In je padel,
Nagrobnik,
S tako silo,
Je padel
Name, v kmašni oblekici.

Nagrobnik mojega očeta,
Sina stare mame,
Na meni, v kmašni oblekici.

Vsi me gledajo,
Kako pozabim dihat,
Vsi me gledajo,

Kako gledam v nebo.
Vsi me gledajo,
Kako mi dež kaplja po obrazu,
In kako čakam,
In vsi čakamo,
da me bodo rešili,
da me boš rešil,
Mene,
V kmašni oblekici.
In stara mama joče
in moli
in te prosi.
Ker imam moder obraz,
Ker pozabim dihat.
In rešilci
in reševalci
in nagrobnik,
na deklici s kmašno oblekico.

Potem pa bolnica
in psiholog,
in zakaj pa to delaš?
In a si nesrečna?
In a te doma zlorabljo?
In kaj ti je naredil oče?
In diagnoze
in travme
in bele luči
in rezanje mašne oblekice,
v bolnicah,
in okus po železu,
v bolnicah,
in zlomljena rebra,
v bolnicah,
in pip-pip-pip,
...
še diha?
V bolnicah.

Stara mama je jokala,

jaz sem jokala,

ti si jokal,

zdravnik ni jokal.

Zdravnik je trdil,

da ne bom nikoli rodila.

In sem jokala,

še bolj,

na stran,

v bolnicah, sem jokala,

ker ne bom nikoli rodila.

Ker ne bom imela otrok.

Ker ne bom nikoli imela,

deklice, v kmašni oblekici.

VAJAZ RIBO

Urša Majcen

1. Gor čez Belvi, v Tivoli, kjer bova sama ...

(realizem)

Večer. Čolnarna. Mostiček pred njo. Iztok, močnejše postave, s sivino v laseh in sledjo nekaj desetletij pigančevanja na obrazu, prihaja po makadamski poti. Vera, dekle z risarskim blokcem in svinčnikom v roki. Sedi na leseni ograji ob vodi, skicira postave na drugi strani vode.

Pokima Iztoku.

IZTOK

A tok si me vesela?

VERA

Kaj?

IZTOK

Nč. Dober večer.

Iztok ponudi Veri roko.

VERA

'Čer.

Se rokujeta.

VERA

Sta govorila?

IZTOK

Sva. Veš, da sva.

VERA

In?

IZTOK

Kaj mislš?

Vera se nemirno preseda na ograji.

IZTOK

Vse ti bom povedu. A se ti tok mudi?

Vera skomigne. Pogled ji zatava k vodi.

VERA

Kuhajo se.

IZTOK

Kdo?

VERA

Ribe.

Iztok se nasloni na ograjo, ob Veri.

IZTOK

Ribice.

VERA

Ribe.

Debele so. Zlate ribe. Pa kuhajo se.

IZTOK

Mislš, da jim ni prijetn? A ni lepo? Lej na kakšnm kraju so.

VERA

Sej je, sam kaj ti to, če skos gniješ v istem krogu. Tuki nimajo nikamor it.

IZTOK

A boš kej narisala?

VERA

Kaj?

IZTOK

Ribice? Mene?

VERA

Zakaj bi risala ribe?

IZTOK

Zakaj pa ne? Loh tud koga druga narišeš.

VERA

A zdele?

IZTOK

Ja kdaj pa?

Vera skomigne. Opazuje zlate ribe v zelenem ribniku.

VERA

V lastnem dreku plavajo.

IZTOK

Zakaj?

VERA

Umetna luža. Nima nekega dotoka al pa odtoka. Fejk je.

Potem jih pa folk še lovi.

(previden premolk)

Kako potem kaže z rezidenco?

IZTOK

Ja, ja. Torej ... Govoru sm z Darjo.

VERA

In? Kaj je rekla?

IZTOK

Dolg sva govorla.

VERA

Ja?

IZTOK

Njihov program je res super. Čez cel svet pošiljajo ustvarjalce, enga so clo do Los Angelesa spravil -

VERA

Kaj je rekla?

IZTOK

Ja, da ne. Nimajo sredstev, pa korona, pa bla-bla-bla, v glavnem ne sprejemajo.

VERA

Si ji dal moj portofolio?

IZTOK

Dal sm ti dob v mojem¹ studiu, kaj mislš?

VERA

Dobr. Sorry.

IZTOK

Je pa men ponudla, da grem.

VERA

Aha.

IZTOK

Zlo fajn ponudba, res ...

VERA

Super. Čestitam.

IZTOK

Sm že bil, dvakrat, trikrat.

Ampak, kaj čjo mene klicat, če so tle mladi, recimo ti, če bi bla za ...

VERA *nekoliko preglasno*

Valda da sem!

Vera se na ograji nevarno zamaje. Iztok jo prime za rame.

IZTOK

Zdej bi me loh kr objela, ane?

¹ Op. lekt.: v svojem (Iztok tega ne ve).

Hip premora.

IZTOK izjemno prizadeto

Sj nisem mislu ...

Pavza. Vera objame Iztoka.

IZTOK brez kakršnega koli sledu prizadetosti

Se prav si za?

VERA

Ja. Itak!

IZTOK

Pol greš z mano. Zmenjen.

VERA

Kaj?

IZTOK

Da greš z mano.

VERA

A tko bi blo ...

IZTOK

Js grem tja tko al tko. Ti pa, kokr hočeš.

VERA

Da greva skup?

IZTOK

Ja. Sm si že vse zamislju. Čez dan delava vsak svoje stvari, ti greš na tečaje, js delam, zvečer mi pa loh kažeš slike, prnesm kšno vino, pa rišeš ...

Vera molči.

IZTOK

A zdej pa nisi za vodo skakat srečna?

VERA

Ma, ja, sam ne vem ...

IZTOK

Sama bi šla, s starim prdcem, ki ti zrihta priliko, pa nočeš.

Vera molči.

Iztok umakne roki.

IZTOK

Lej, ti bom neki pokazu.

Iztok stopi k vodi. Počepne. Roki stegne v ribnik, nekaj časa čaka, išče.

Z dlanmi zajame debelo zlato ribo.

IZTOK

Lej jo, ribica.

Sam ona ne izpolnjuje želje. Js izpolnjujem želje.

VERA *nenavdušeno*

Noro.

Dej jo vrž nazaj notr.

IZTOK

Maš pač omejeno število prilik. Če ne poznaš nobenga, ti težko rata. Sploh v tujini.

Riba se duši.

VERA

Dej ribo nazaj v vodo.

IZTOK

Če pa poznaš nekoga, kot je Darja, al pa js ...

Riba umira.

VERA

Dej ribo nazaj v vodo.

IZTOK

A nisi rekla, da je čist nesrečna v tem ribniku?

VERA

Vseen je bolš, da diha v ribniku, k da se zaduši!

IZTOK

Aha.

Tišina. Iztok z ribo useka ob tla. Glava se razbije. Možgani se razlijejo. Riba nemočno trza.

VERA

Koji kurac, kaj ti je?!

IZTOK

Kdo bo pa jezn, sj jih je še dost notr.

Riba šibko trza. Vera gleda.

IZTOK

Nimaš dost prilik, veš. Življenje uide ...

Riba umira.

IZTOK

No?

Riba umre.

VERA

Recimo, da grem. S tabo.

Bom lahko tm, kokr hočem? Pač delam svoje in je pač sam ... sobivanje?

Iztok odmakne Veri lase z obraza.

IZTOK

Ne skrbet, ti bom js vse pokazu.

2. Ribi ribice

(ekspresionizem)

Z algami obloženo dno zelenega ribnika. Vsenaokrog so razstavljene slike, originali znanih slikarjev in slikark, od Kobilce do Muncha, ki jih je skoraj do nerazpoznavnosti zamazala voda. Posamezni žarki svetlobe se bledo prebijajo skozi algasto streho in razkrivajo zaplate gladine nekje visoko. Po tleh je položena razkrnjajoča se rdeča preprog, v vodno travo oviti svečniki se bledo zlato svetlikajo. Na razkošnem naslanjaču v centru galerije sedi debela zlata riba in z užitkom kadi veliko cigaro. Puha dimne oblačke, si gladi ribje brčice in zadovoljno cmoka z ustimi. V sencih ribe seva velika raztreščena luknja. Skoznjo se voda meša z možgansko tekočino, ribji možgani pa se, kakor lovke, raztezajo ven in vse smeri po vodi. Ko se debele ribje ustnice razpirajo, skoznje mezi slina, ki jo riba s tankim dolgim jezikom oblizne. Vsake toliko oblizne možgansko tekočino, ko grozi, da ji bo ta zameglila vid. Vsakič, ko to stori, jeziček seže tudi k in vedno bližje Veri. Dokler ji skoraj ne poliže dlačic na nosu.

Vera se pobira z mokrih tal. Na vso moč zadržuje sapo. Poskuša se odgnati proti gladini, a se ne premakne. Bori se. Na vse pretege sili proti gladini. Poskuša in poskuša, a se ne premakne. Končno ne more več zadrževati sape in vdihne vodo. Vera diha.

RIBA

Vse je v glavi.

Trik je v tem, da vse obdržiš v glavi.

Riba si s plavutjo potrka po glavi. Z druge strani iz glave priplava še nekaj možganov.

VERA

Kaj?

RIBA

Meni se ta »profesionalnost« odkrito rečeno gabi.

Oseben stik je ključ. Ribe se moraš dotaknit.

Ikre al možgan?

VERA

A sem v Seno padla?

Riba se na ves glas krohotata, da se mora držati za želodec.

Vera spet plava proti gladini. A se ne premakne.

RIBA

V Seni? Hahahahaha!

V Tivoliju, dama.

A bova začele?

VERA

Kaj?

Vera se bori z vodo.

RIBA

Aperitiv.

Riba z eno roko pograbi košček možganov (t.i. »možgan«), z drugo izpod lusk potegne kepo iker.

Oboje moli proti Veri.

Vera omaga.

RIBA

Nekaj morš vzet, bonton je bonton.

Riba puhne dim cigare Veri v obraz. Vera zakaplja.

VERA

A me lahko odplavaš na vrh?

RIBA

Lahko.

Vera hoče splezati na ribo.

Riba se razburi. Slina in druge telesne tekočine ji brizgajo na okrog, ko govorí.

RIBA

Ej, ej, consent!

Sm zlata riba, nisem pa zlata ribica, al pa Zlatna đezva, da ti izpolnjujem želje.

Lahko te odplavam na vrh. Ampak te ne bom.

VERA

A sem se utopila?

Riba stoji čisto blizu Vere. Možgan kaplja na njen rokav.

RIBA

Po-tonila, ne u-topila.

Vzela rezidenco, pojebala velikega

(z rokami gestikulira širino)

slikarja in svojo kariero. Direkt na Montmartru, v prestolnici kulture.

Ne sam, da ti ni ratal, huronsko si zajebala, prav veličastno, one in a lifetime Zajeb, z velko začetnico ... *Ti* ne moreš več gor. To je dejstvo in s tem se moraš sprijaznit.

Let it go.

Veri ponovno pomoli možgan in ikre, zdaj oboje na algastih krožnikih.

RIBA

Torej – možgan, ali ikre?

Brain food ali heart food?

...

Pravjo, da so tisti z manj pameti srečnejši.

...

Odloč se že. Kaj hočeš?

Riba čaka. Napeto strmi v Vero.

Vera ne more gor. Vera ne more dol.

Vera pograbi in si v usta zatlači možgan.

RIBA

Super se boš vklopla. Kot da si bla že od vedno.

Vera žveči.

RIBA

Tvoje plavutke, mislim, rokice, bodo dodale neko ... *milino* moji zbirkki.

Boš narisala kakšen portret.

Vera pogoltne. Zadržuje bruhanje.

RIBA

Si pogoltnila? Dober. Začneva.

VERA

Začneva kaj?

RIBA

Dlje, ko gledam slike sodobne umetnosti, bolj mi je žal, da nisem škrga.

VERA

Kaj?

RIBA

Najprej levo škrgo al desno škrgo? Na kero stran ti bolj plavaš?

VERA

Kaj?

RIBA

Kaj? Kaj kajaš?

Pojedla si moj možgan. Postala boš del galerije.

VERA

Ampak ...

RIBA

Da ti zrastejo luske, pa škrge pa to.

Embrace-at moraš jezersko življenje. Veš, da ti paše.

Vera se spet zaganja v prazno.

VERA

Nočem met lusk! Pa škrg tud ne!

RIBA

Nočeš, al zaslužiš.

Kazen mora biti vzgojna.

A veš, kdo je to reku?

VERA

Kakšna kazen?

Riba pokazuje na luknjo v možganih.

RIBA

Razbila si moj možgan in ga pojedla.
A te je kdo silu?
A si me vrgla nazaj v vodo?

Ribon odvrže ogorek cigare. Vera se utaplja.

RIBON

Treba te je naučit dihat.
Ti bom js pomagu.

VERA

Pomagal-a.

RIBA

Pomagu.

Vera sili proti gladini. Nepremična.

VERA

Od kdaj si pa zamenjala spol?

RIBA

Riba – tista riba. Kot vrsta na splošno.
Ampak js sm v bistvu ribon.

VERA

Ribon? Pomagu gor?

RIBON

Haaa!
Postat riba. Ribi ribice, sveže ribice ... Bo lažje dihat.

VERA

Ne, sej ni treba.

Ribon plava tesno okrog Vere.

Vera se duši.

RIBON

Daj noge narazen.

VERA

Kaj?

RIBON

Da ti lahko rep zraste.

VERA

Nočem repa.

RIBON

Lažje bo, če se prepustiš.

Vera se duši.

VERA

Res ne bi –

RIBON

A zdaj ti je pa to kao težko?

VERA

A loh mal počakaš ...

Ribon poskuša Veri razpret noge. Ona poskuša odplavat.

Še vedno se ne more premaknit. Še vedno ne more dihat.

RIBON

Kaj boš čakala, Godota?

VERA

Js sam ne bi –

RIBON

Navadna riba si. Sprejmi. Bo hitrej konc.

VERA

Drugačna sem!

RIBON

A ni za tako odločitev že mal pozno?

Go with the flow.

Daj no, bomo bližje skupaj.

VERA

Js nočem bit bližje skupaj!

Ribon in Vera se ruvata. Nenadoma ribon Veri razpre noge. Namesto izmed nog Veri iz trebuha poženejo lovke in prebodejo ribona, ga prebadajo znova in znova in znova.

Ribon krvavi. Kriče umira.

VERA

Neee! Pizda, ne no!

Ribon umira.

RIBON

Ubila si me. Možgan sem ti dal, pa si me ubila!

Hobotnica podla!

Ribon umre.

VERA

Ne, ne, ne ... Nisem ... Js sam nisem hotla repa!

Same so zrasle ... Js samo nisem hotla repa!

Lovke nehajo prebadati mrtvega ribona. Ribje truplo obleži na tleh.

Verine lovke nenehno migotajo in iščejo dela.

Vera se ozira, kam naprej. Ne gleda več gor.

Skozi zelenkasto vodo se pokaže obris nove rive.

Lovke zakopljejo v blatno morsko dno in Vero odpeljejo proti naslednji tarči.

3. Kaj bi svet brez sanj?

(nadrealizem)

Dno mlakuže v Tivoliju. Zatohlo. Poletje. Mlakužna gladina je čisto pri dnu. Ribe in krapi in paglavci se gužvajo v blatu. Na z zlatom in algami okrašenem razpadajočem podestu, v ruševinah nekdaj veličastne galerije, o čemer pričajo na pol obglodani okvirji, zdaj gojišča školjk, poležava Hobotnica. Njen trup objemajo debele plasti sluzi, ki nenehno mezi skozi njene pore. S šestimi lovками prebada šest shiranih zlatih rib – ena je še čisto sveža in še malo migla, najstarejša je sestavljena bolj ali manj že samo iz črvov, kosti in sala, ki še vedno v mastnih plasteh valovi okrog njenega trupa. S preostalima dvema lovками hobotnica neumorno zvija rolice sušja.

ČRVI IZ RIBE

Vsako leto isto, voda pa vedno bolj vroča.

Premolk.

A ti sploh ješ suši?

HOBOTNICA

Ne, ampak to nima pomena.

ČRVI IZ RIBE

Riba nima pomena.

ČRVI IZ RIBE sebi v odgovor s spremenjenim glasom

Črvi imajo pomen.

Gladina vode se zniža.

ČRVI IZ RIBE s tretjim načinom govora

Kmalu bomo zavreli. Pa suši ne bo več suši.

...

(normalno)

A boš kej rekla?

ČRVI IZ RIBE imitirajo hobotničin glas

Voda nikoli ne zavre točno pri sto stopinjah. Vse je odvisno od pogojev.

HOBOTNICA

Pogojev ni.

ČRVI IZ RIBE

Pogojev ni – se črv množi.

HOBOTNICA

Pogolnit bi vas morala.

ČRVI IZ RIBE

Ne, ne. Mi smo tu zaradi dolgčasa. Lepo nas neguješ.

RIBA

Aaa!

HOBOTNICA

Ššššš. Aja tutaja, žrtev pa spava ...

ČRVI IZ RIBE

Prvi bo postal zadnji in zadnji bo postal prvi.

Prav kmalu, prav zdaj. Tika-taka, taka-tika, kdo se tvojih lovk dotika?

HOBOTNICA

Nabodla vas bom, enega po enega. Če vas bo več kot osem, mi bo zraslo več lovki. Vse vas bom nabodla.

ČRVI IZ RIBE

Že devet let mi to govorиш. Že devet let v tej mlakuži, nas je pa vedno več.

Gladina se zniža.

ČRVI IZ RIBE

Voda pa je vedno nižja.

...

A še vedno ne boš nič rekla? A se ti je od zvijanja zrolal?

HOBOTNICA

Ne.

ČRVI IZ RIBE

Dokaz. Dokončno je resignirala, še v stavkih se ji ne da odgovarjat.

HOBOTNICA

Včasih so tuki plavale zlate ribice. Zdaj jih ni več.

ČRVI IZ RIBE

Mi se mastimo na njihovih luskah.

HOBOTNICA

Vi se ne mastite, vi razzirate.

ČRVI IZ RIBE

Ti pa se mastiš. Vsak dan si bolj mastna – kaj delaš marinado?

EVA MAHKOVIC

Kakšen cringe.

ČRVI IZ RIBE

Ta kalamar je cringe.

(*hobotnici*)

Valjaš se v lastni sluzi, mmm, kako boš mastna – slastna.

RIBA

Eee!

ČRVI IZ RIBE

Veš, da čakamo nate?

HOBOTNICA

Nič ne boste dočakali.

Gladina vode se zniža.

ČRVI IZ RIBE

Kdor čaka, dočaka.

HOBOTNICA

Nič ne boste dočakali.

ČRVI IZ RIBE

Nov rod bo večji in močnejši. Sam se izlevi, brez goje samoraste.²

² Replika je citat iz novele Prežihovega Voranca oz. Lovra Kuharja: *Samorastniki*.

HOBOTNICA

Če bi se mi dalo, bi vsem polomila vratove.

ČRVI IZ RIBE

Vedno več nas je, ti si pa vedno bolj lena, ni nas strah.

HOBOTNICA

Bojte se hobotnice.

ČRVI IZ RIBE

Ves talent ti mezi skozi pore, a ne vohaš?

HOBOTNICA

Saj sem se stuširala.

EVA MAHKOVIC

A veš, da ti črvi prevzemajo status protagonista v tem prizoru?

RIBA

.....

Gladina se zniža

HOBOTNICA

Šššššššš. Aja tutaja, žrtev pa spava ...

ČRVI IZ RIBE

Zadnii bodo prvi in prvi bodo zadnji.

EVA MAHKOVIC

Mal se ponavliaš.

ČRVI IZ RIBE

Don't fix what's not broken. Repeticija je priznato izrazno sredstvo

(hobotnici)

Mislim, da je naš point, da te pojemo.

HOBOTNICA

Misliš?

ČRVI IZ RIBE

Mislimo.

Mi ne mislimo.

Mi vemo, ker smo tu, da jemo.

RIBA

Kok se pa to fajn riba.

EVA MAHKOVIC (sarkastično)

Ha-ha.

HOBOTNICA

A ta še ni mrtu?

ČRVI IZ RIBE

Je. Al pa bo.

EVA MAHKOVIC

Ne, dokler mu še kej sala okrog plava.

RIBA

Ooo!

Gladina se zniža.

ČRVI IZ RIBE

Vidiš, vse to je zato, ker ne ješ sušija. Let that sink in.

Aja, ne more, si že na dnu, ha-ha.

Also, ker te bo zdej zdej zmanjkal in ti bomo lahko dal ličinke v možgane.

Ampak počas. Najprej mormo vzpostavt da si zguba.

Hobotnica iz por jezno izbrizga še več sluzi in si z njo maši ušesa. Na ves glas poje Marselezo. Zvija suši.

ČRVI IZ RIBE

A si že mrtva?

HOBOTNICA

Dali, Magritte, Ernst, Miro.

ČRVI IZ RIBE

Tika-taka, taka-tika, tvoj možganček nas zlo mika.

Še mal, pa boš do konca zmarinirana.

HOBOTNICA

Picasso, Breton, Duchamp, Klee.

ČRVI IZ RIBE

Še mal, pa bodo twoji možgani tok prazni, da bo prostor za ves naš nesrečni rod.³

HOBOTNICA

Arp, Bunuel-

RIBA

Frida?

HOBOTNICA

Utihni Iztok. Frida je bila hobotnica.

ČRVI IZ RIBE

Hobotnica ja, hobotnica ne, ti delaš suši namesto nje.

EVA MAHKOVIC

To boš še prepisala.

ČRVI IZ RIBE

Ne bo, ker ne zna.

HOBOTNICA *jezno brizgne iz glave mehurček služi in užaljeno prekriža vseh osem lovk.*

Ja pa znam ...

ČRVI IZ RIBE

Pozabli smo, da bi se mogla vmes znižat gladina. Slikaš pa tudi ne že devet let.

³ Replika je aluzija na dramo Zinnie Harris: *Ta nesrečni rod*.

EVA MAHKOVIC

Ok, ne vem, ker od vaju je bolj annoying. Dejta pognat ta prizor že enkrat do konca.

ČRVI IZ RIBE

To bi mogla hobotnica delat.

HOBOTNICA

Jaz delam suši.

ČRVI IZ RIBE

Taka-tika, tika-taka, naš želodček te že čaka.

A tripaš tud na črve al sam na ribe? (*Pomežiknejo. Vsi naenkrat.*)

Gladina se zniža.

HOBOTNICA

Jaz nič ne tripam. Razen če sem že cel lajf na gobah.

ČRVI IZ RIBE

A si en čudn suši pojedla?

ČRVI IZ RIBE *v odgovor sami sebi, posmehljivo*

V bistvu je pa vegetarijanka.

Gladina se zniža. Hobotnica jo prebada z vrhom glave.

HOBOTNICA

A ste mogoče pomislil, da mogoče rabim pa samo mal časa, da sam sem in da nabadam ribe in delam suši?

ČRVI IZ RIBE in RIBA

Ne.

ČRVI IZ RIBE

Ti ne rabiš nič časa. Ti v prostem času samo spiš.

EVA MAHKOVIC

Samo še malo, pa bom odrasla

Samo še malo

Zdaj bom

Samo še malo časa, pa bom.⁴

HOBOTNICA

A je tak zločin, da si vzamem mal dopusta? Ne rab met vsak prizor smisla. A loh sam mal zvijam in je to to?

Voda pospešeno izhlapeva. Smrdi. Smrdi, smrdi, smrdi, kako smrdi.

ČRVI IZ RIBE

LENOBA.

HOBOTNICA

Saj bom prišla ven iz tega jezera, kmal ...

Hobotničin nos pogleda čez gladino. Vanj si hitro zabaše nekaj sluzi, da se ne izsuši (to je bla rima iz moje glave).

HOBOTNICA

Ej, kok časa loh hobotnice dihajo na suhem?

ČRVI IZ RIBE

Drin drin, drin drin, vstat bo treba!

HOBOTNICA

Samo še ...

EVA MAHKOVIC

Samo še eno razočaranje.⁵

HOBOTNICA

Lej, a loh ne še, men se sam zvija. Sam še mal.

NEKDO OD ZBRANIH

Ne.

⁴ Replika je citat iz drame Eve Mahkovic: *Alica v deželi strahov*.

⁵ Replika je citat iz drame Eve Mahkovic: *Alica v deželi strahov*.

Hobotnica se znajde na suhem, voda je le še luža okrog njenih gležnjev. Črvi se cvrejo na soncu.

Hobotnica ugotovi, da napisano nima osrednjega dejanja, in protestno odvrže lovke.

Vera odpre zadrgo in stopi iz hobotničinega sluzastega trupa, tudi sama popolnoma prekrita z lastno sluzjo. Otrese se, kakor pes, da sluz odleti po celotnem presušenem bajerčku.

Temeljito se pretipa po celiem telesu in odstranjuje sluz. Roka ji zastane v mednožju, obrne se na publiko.

VERA

Pizda. Mislim, da sem se re-devičla.

4. Ubila si del mene

(simbolizem)

Iz ribnika se dvigajo meglice. Drobni potoček počasi nazaj polni tivolsko jezerce.

V daljavi obrisi gorovja. Noč je zvezdnata.

Ob vodi skrušena postava nižinskega trola.

Prepeva.

TROL

V tvojih slikah je luna. In pod luno ti. Ledena. V tvojih slikah ni napak. Samo žepi krivde. V tvojih slikah je pregon. Pregon tistih, ki te mrežijo. V tvojih slikah hobotnice prepodijo človeka z verzi zate. V tvojih slikah ni prostora za pozornost. Ni prostora za odprte roke. V tvojih slikah se ne objame. Ne poljubi. V tvojih slikah se ne celi. Samo rani. Tvoje slike sikajo vame. Me nemijo. Žrejo. Trgajo. Tvoje slike me puščajo na suhem. V temi. Poscanega. Strtega. Brez oči.⁶

Iz meglic ob vodi se dviga devica Vera. Sence jo odevajo v lovkasto ogrinjalo.

TROL

Zdelo se mi je, da sem že skoraj srečen. Zdelo se mi je, da sem imel vse.

Z roko seže predse. Lovi meglice.

Lep privid si mi priredila.

VERA

Nihče nima vsega.

Devica Vera se sprehodi po obodu mesečine.

TROL

Vsa čista pristopaš, a košček ti manjka.

VERA

Nihče nima vsega.

TROL

Zdelo se mi je, da sem že skoraj srečen. Toplo mi je bilo. Kakor sen. Lahko bi preteklo devet let, devet mesecev, devet dni. Čas se mi je shladil. Časa se ne da pogret.

...

Kakor voda si hladna, devica.

Kakor hobotnica s svojimi lovki si mi segla do srca in ga shladila.

Skrila si svoj dar na dno morja jezer in ga zaklenila pred mano.

⁶ Replika je parafraza verzov ljubezenske pesmi, katere avtor bo ostal neimenovan.

Praviš, da bi rada bila kakor voda. Voda le odseva. Voda je sebična. In na dnu skriva strašne skrivnosti.

...

Zdelo se mi je, da je tvoja voda pitna.

Zdelo se mi je, da se imam rad.

Zakaj se mi je tako zdelo?

...

Zavedla si me s svojim žarom.

...

Ti sploh nisi voda. Ti si hobotnica. In z mrzlo sluzjo mi oklepaš srce, ki bi ti ga dal.

...

Kaj molčiš, jezerska nimfa? Stopila si iz luže, ki se je razlezla kakor morje. Nič ne poveš. Nič ne odgovarjaš. Zakaj se mi je zdelo, da sem srečen? Zakaj se mi je zdelo, da pijem iz tolmuna, ko sem ti iz prsi srkal strup?

...

Tako hladna si, hobotnica. Kakor da boš zdaj zdaj rekla, da nisem okusil ne enega ne druge.

...

Čas se mi je shladil.

...

Dvignila si se iz jezera, ki se razteza kakor morje. Si videla ribe?

...

Si jih videla v jezeru? Bi jim rekla ... Ujel sem ribo. Raztreščil sem ji možgane. In jo vrgel nazaj. Zakaj sem ubil ribo? Zakaj mi nisi ustavila roke?

...

Zakaj mi nisi ustavila roke?

...

Ali misliš, da bitja na dnu sanjajo?

...

Ne, ne odgovarjaj.

Zrasla boš. Živila boš z bitji nad in pod gladino in vsa bodo snov tvojih slik in vsem boš vladarica. Vsem boš vladala in nihče ne bo vladal tebi. Presodi sama, ali je to mila ali strašna napoved.

Zrasla boš. Takrat mi boš povedala, če tudi bitja na morskem dnu sanjajo.

Mi boš povedla?

...

Reci, da mi boš povedala.

VERA

Povedala ti bom.

TROL

Najprej sem mislil, da mi bo zastalo srce. Ampak moje srce je preveliko, da bi zastalo. Defektno je, ne ustavi se niti med utripi. Grozno boli, ker ljubi vsevprek. In nenehno misli, da je ljubljeno nazaj.

Nihče nima vsega, ne.

Trol nima niti delčka. Niti delčka srca nekoga drugega.

...

Tako hladna si hobotnica. Strupeno hladna. Ne da se te premaknit.

...

Zdelo se mi je, da se imam rad, veš?

Čutil sem drobne dlani na kolenih instrup je postal voda.

VERA

Strup ne bo nikoli hotel postat voda.

TROL

Strup ne bo nikoli postal voda. Pač pa bo voda postala strup. Vsaj zame. Pod twojo dlanjo. Strašna si, hobotnica. Strašno, do česa so me prignale twoje oči. Puščaš me na suhem, in sam bom moral zakorakati v morje. Ledena si, hobotnica. Ti si mi shladila čas. Ko si okrog njega ovila svoje hladne dlani. Jaz pa sem mislil, da bodo vroče.

...

Ali se da ločiti dotik dlani in lovki na kolenu? Ali ti bo kdaj žal za ubogo ribo? Za ubogega moža, ki je zate postal trol?

...

Ne odgovarjaš.

...

Končano je.

...

Čas se mi je shladil. Nikogar več ne bo, da bi mi ga ogrel.

...

Naj bo to moja zadnja molitev, hladna nimfa. Zadnje vprašanje za twojo hladno vest.

Trol počasi vstane in se napoti proti gladini.

TROL

Misliš, da bitja zgoraj pogrešajo bitja na dnu?

VERA

Nihče ne pogreša bitij na dnu.

Trol in devica se zadnjič spogledata. Trolu iz očesa spolzi ena sama solza.

TROL

Zdelo se mi je, da sem že skoraj srečen.

Solza na poti po licu zamrzne. Trol odkoraka v morje.

VERA

Zbogom, Iztok.

5. Ne razmišljaj, ko si mlada

(absurd)

Vera ostane sama.

Vera se napoti stran.

Vera se zadnjič ozre k jezeru.

Jezero je polno rib in hobotnic, ki se prepletajo in dvigujejo iz njega.

Vera stopi k jezeru.

Jezero je presahnilo.

Vera si pomane oči.

Vera se napoti stran.

Vera se zadnjič ozre k jezeru.

Jezero je polno rib in hobotnic, ki se prepletajo in dvigujejo iz njega.

Vera stopi k jezeru.

Jezero je presahnilo.

Vera si pomane lovke.

Vera se napoti stran.

Vera se zadnjič ozre k jezeru.

Jezero je polno rib in hobotnic, ki se prepletajo in dvigujejo iz njega.

Vera brizgne črnilo.

Jezero je presahnilo.

Vera si pomane oči.

Vera se napoti stran.

Vera se zadnjič ozre k jezeru.

Jezero je polno rib in hobotnic, ki se prepletajo in dvigujejo iz njega.

Vera stopi k jezeru.

Jezero je presahnilo.

Vera preveri, če je še devica.

Vera se napoti stran.

Vera se zadnjič ozre k jezeru.

Jezero je polno rib in hobotnic, ki se prepletajo in dvigujejo iz njega.

Vera stopi k jezeru.

Jezero je presahnilo.

Vera ne ve, kaj je resnično.

Vera gre k psihiatru.

6. Propisni oktagon poperji

(dadaizem)

Da – da. Ne – ne. Ni ne – ni da. Ni da – ne, ne. Ni ne - je ja. Ja, ja – je da. Ne da. Da ne? A ne. Ja, ja.

Ne, ne. Da, da.

Da da. Dada. Da se. Dada se svet samo nadaljuje. Dada je treba it enkrat naprej. Dada na terapijo. Dada v avtofikcijo. Dada avtomatske velike začetnice. Dada v tvoj dada. Dada brez privolitve. Dada me too. Dada v Ukrajini. Dada ne dada. Dada da dadam. Dada na ministrstvu za kulturo. Dada na volitve. Dada da dada. Dada v galerijah. Dada lije skoz streho. Dada v klet. Dada poplavi. Dada za fetus. Dada za plačo. Dada razstave, dada v parlament. Dada da Andersen. Dada na gumo, pod gumo, v gumo, kot glumo, za Grumo, okrog dada za dado. Dada v pljuča, dada s strehe. Dada v hribe. Dada za ribe. Dada tvoja mama, tvoj kurac in tvoj brat. Dada moj dada nikol ne prebere tega besedila. Dada na uspešno neuspešnost. Dada od spredaj, od zadaj, dada oddadaj.

KAJ HOČEŠ POVEDAT

Psihoza pterodaktilov. Morska simbolika potlačene travme. Pleonazmi, disclaimerji, kontradiktornost. Luske, lovke, misli, dada. **Xanax**, Sanvali brez samomora, brez spanja dada, brez spanja. Odada, o-sanje nene.

CLENSING VAJA ZA NOTRANJI MIR

Dada za sonce. En velik dada za sonce. Pozdrav dada. Aštanga dada. Nutra dada. Dada asana. Dada nutrasana. Dada mandukasana. Dada halasana. Dada shalabhasana. Dada thrikonaasana. Dada dhanurasana. Dada sheershaasana. Dada bhujangasana. Dada matsyaasana. Dada šivasana dada. šivasana irl.

KAJ JE V TEM TEKSTU REALNO

Fikcija. Avtofikcija. Frikcija. Akcija. Negacija. Regeneracija. Dada drugi Newtonov zakon. Frustacija-acija-acija-acija-acija-acija-dada eho.

KDO NAM LAŽE

Fundamentalni narcisizem ustvari fiktivno podobo tako sebe, subjekta, kot njegov idealni objekt hrepenenja. Ta stopnja je blizu zrcalni fazi.

AVTOFIKCIJA

That brings us to our final question. How on earth can a subject that is armed by a phantasm even be traumatised? Not that we want to doubt the existence of trauma,

Not that we want to doubt the existence of trauma

Not that we want to doubt the existence of trauma

Not that we want to doubt the existence of trauma⁷

⁷ Avtor tega v tekstu ponavlajočega se in fragmentiranega citata je seveda Lacan. Nekje se pojavijo tudi fragmenti dadaističnega manifesta.

SAMO FIKCIJA

Za Lacana je postransko, če je travma namišljena, dokler jo subjekt dojema kot realno.
Dada zahteva resnico.

KAJ PA PUBLIKA

A posttraumatic stress disorder:

- (i) the traumatic event is continually being relived,
- (ii) the stimuli that are part of the trauma are being avoided or general reactivity becomes blunt, (iii) continuing symptoms of increased irritability are present.

A JE JEZERO PRISPODOBA

Kljub temu ne bo vsaka oseba, ki je bila soočena s tako imenovanim travmatičnim dogodkom, razvila post-travmatske stresne motnje.

V DEVETIH MESECIH SE FETUS RAZVIJE DO POPOLNOSTI

Jutri bo na Primorskem in Notranjskem zmerno oblačno, drugod bo še dokaj sončno. Jugozahodni veter se bo čez dan nekoliko okreplil. Najvišje dnevne temperature bodo od 13 do 18, na vzhodu do 21 °C.

OPOZORILO

V večjem delu Slovenije je velika nevarnost nenadnega presihanja jezer po parkih.

A SI TI POŽIGALEC?

Samo samovžigi.

Slednje je popolnoma neodvisno od travmatičnega dogodka, njegovega trajanja ali resnosti.

Lakota in mraz lahko simbolizirata tudi občutke perverzije.

AVTOFIKCIJA JE OBLIKA EKSHIBICIONIZMA

Poza: vodopad. Krv če „pojuriti“ i u drugu glavu. Muškarac se treba leči na rub kreveta s nogama na njemu, a glavom na podu. Prilikom seksa krv če pojuriti i prema glavi, što će stvoriti fantastični orgazam.

A NE BI RAJE HOBOTNICI PUSTILA DA GOVORI NAMESTO TEBE

Samo beseda in beseda je gibanje.

A se kdaj primerjate z Marijo?

Zelo enostavno razumeti.

A ste kdaj dali v vulvo zlato ribico?

Strašno enostavno.

A mislite, da vam bo Lacan pomagal?

Če iz nje naredimo umetniško tendenco, to pomeni, da pričakujemo zaplete. A si kdaj verjamete? **A mislite, da ste umetniška tendenca?**

Dada psihologija,
dada literatura,
dada buržuazija, in vsi, cenjeni pesniki.

A se kdaj smilite sami sebi?

Vedno pišete z besedami, nikoli pa ne pišete same besede.

Akademija neželeno dvorjenje opredeljuje kot vrsto spolnega nadlegovanja.

A čutite manko, ker nimate penisa?

Vi, ki vedno pišete okrog dejanske poante.

A se kaj zgubljate v času?

8.45

9.45

ampak v resnici je 46

ŽIVLJENJE JE SEN

NE PA NI

Beseda lizanje je spolno nadlegovanje.

Dada neskončna svetovna vojna, dada revolucija brez začetka, dada hobotnica brez konca, dada, vi vaši prijatelji in tudi pesniki, cenjeni gospodje, tovarnarji in evangelisti: **Kako se počutite, kadar vam prihaja? Kaj pa, kadar odhaja?**

TI VEDNO SAMO ODHAJAŠ

A ve tud kdaj hengate v banji?

Dada = resnica.

Dada = resnica = manj laži.

v banji je resnica = manj laži

A JE TO NAJHUUJŠA TRAVMA KI SI JO KDAJ IZKUSILA

POTEM PA SPLOH NIMA SMISLA DA O VSEM TEM GOVORIVA

>PRAZNA STRAN<

>PRAZNA STRAN<

7. Meduze meduze

(postdramsko)

ali kako je hobotnica postala meduza

ledena

ledeni

na ledeni

z ledeno

stop

full stop

že stotič

že stotič obravnavavaš to temo

megla

fikcija

avtofikcija

avtofirikcija

frikcija

frikout

biografski elementi

riba je postala krap

daj človeku ribo in cel dan bo sit

daj ribi človeka in riba bo mislila da lahko človeka poje

ribi ribice

sveže ribice

za pojeeeest

hobotnice

kalamari

lezbištvo je seksualna oblika veganizma

zdaj se mi pa je

»*ledeni*«

pozor

uporaba dokumentarističnega gradiva

»tvojim pesmim
se iskreno rečeno
ne da ukvarjati
z ljudmi«

#burn

#heartbreaking

zato pa reče *ledeni*
v nulo te je zadel

ko me pogledaš skamnim
koga briga meduza

vsi
smo
naveličani
#metoo zgodb

to ni metoo
aja

to ni angažirana pisava
aja
bolj narcisizem
aja
ekshibicionizem
da ne bi za-aja-la
predelava

... travme?
travme?
travme?
kakšne travme?
realnosti?
realnosti?

realnosti ni
točno
dokumentarizem v fragmentirani formi

diktatura izvirnosti bo padla

credits: Manca Lipoglavšek

ribon zihet ne
kdo pa drug

kdo ti je prvi

prekuhal zobe?

auuuuuuuuu
vukovi so mi prijatelji

credits: Koala Voice

gradiva pa ne boš

a dokumentarnega
creditsala?

ne
ne

a ne
zakaj pa ne

a ne boš tožla
a te je sram

sram
sram

sramotno

patetično
poetično?
patetično

pizda
sram te bodi

nominiranka pa

taka
kaj ti je deklica, da si tak fuknjena

Credits: Vinko Vasle

nagrada za razočaranje
vedno
znova
kaj ti je deklica, da si tak fuknjena

Credits: Vinko Vasle

pa niso ribe krive da si ti hobotnica

niso

pa niso ribe krive da hengaš v banji

niso

pa niso ribe krive da ne znaš pisat

niso

pa niso ribe krive da se ne premakneš

niso

pa nisi ti hobotnica

nisem

kdo ti je prvi prekuhal zobe

sama najbrž

avtofikcija

je fikcija

kakšen je pa potem namen vsega skupi

Ha

Ha

Ha

#dnevi komedije

#sisiphus zvezda večera

sisi-pus

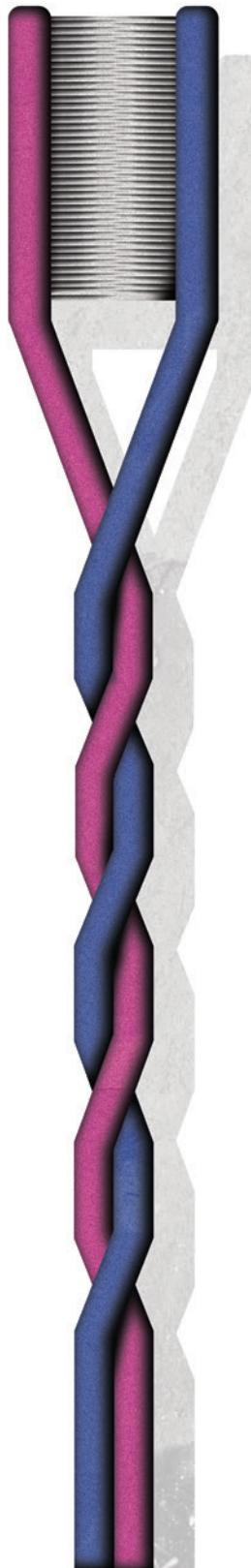
na koncu vedno postaneš banalna

še eno razočaranje

na koncu vedno postaneš

jaz.

Fuckboy

»Če sva čisto odkrita, ljudje ne morejo razumeti najine situacije. Po njihovo se ali ljubiš ali pa sovražiš. Ko greš narazen, si narazen. Površno gledajo. Nikoli ne bodo razumeli. Določenih stvari ne bodo razumeli nikoli.«

- Jean Cocteau, Človeški glas, 1928

»Če ne bi imeli razfukanih odnosov, ne bi imeli razfukanih formatov.«

- Jaz, Fuckboy, 2022

I. prizor: Pri njem doma

Kopalnica. Povsem bela kopalnica. Bele stenske ploščice. Bele talne ploščice. Bela kad. Bel umivalnik. Belo stranišče. Bel wc-papir. Bela zavesa. Krajša bela kad, ob njej bela zavesa. Na tleh ob kadi manjši lavorček. Bel kovinski lavorček. V njem bela brisačka. Za pasje tačke, ko se vrnejo s sprehoda. Ob kadi stoji umivalnik, nad umivalnikom bela omarica. V omarici tema. V tej temi kozarec. V kozarcu spomin. V spominu življenje.

MODRA

Prišla bo.

ROZA molči.

MODRA

Prišla bo.

ROZA molči.

MODRA

Boš videla, da bo prišla.

ROZA molči. Tudi MODRA molči. Skupaj v temi. Njuni glavi daleč stran. Njuni stopali skupaj. V kozarcu. V temi. Daleč stran od sonca. Daleč stran od lune. Daleč stran od zvezd. Daleč stran od luči. ROZA in MODRA, MODRA in ROZA skupaj v temi.

MODRA

Prišla bo.

ROZA

Eno leto, en mesec, en teden. In en dan. Po polnoči bo uradno eno leto, en mesec, en teden in en dan.

MODRA

A misliš, da bo prišla?

ROZA molči. Tudi MODRA molči. Molčita. Skupaj v temi. Vsaka zase, ampak nekako povezani. Tako dolgo si že delita ta prostor, tako dolgo si že delita to temo, da sta v resnici že dobro povezani.

ROZA

Pogrešam jo.

MODRA

Eno leto. En mesec. En teden.

ROZA

In en dan.

MODRA

Pepelka se tudi vrne šele po polnoči.

ROZA

Pepelka tudi ve, da je izgubila čeveljček.

MODRA

A misliš, da ve?

ROZA

Kaj?

MODRA

Da te je pozabila.

ROZA

Ja.

MODRA

A misliš, da ve, da ...

ROZA

Najbrž se še ni odločila, ali me je pozabila ali me je pustila nalašč.

MODRA

Kaj pa ti misliš, da te je?

ROZA

Želi si, da bi me pustila nalašč, ampak ni bila nikoli preveč taktna. Ni bila dovolj taktna, da bi me pustila nalašč.

MODRA

Torej si pozabljena.

ROZA

V vseh pomenih te besede.

MODRA molči. Tudi ROZA molči. Skupaj molčita in si še naprej delita temo.

MODRA

A misliš, da ve, da ...

ROZA

Kaj?

MODRA

Da si še vedno tukaj.

ROZA

Eno leto. En mesec. En teden.

MODRA

In en dan.

ROZA

Ne. Si pa želi. Hoče. Upa. Da sem tukaj.

MODRA

Meni je všeč, da si tukaj.

ROZA molči. Tudi MODRA molči. V temi skupaj zmakneta glavi.

MODRA

Tudi ko ne bova več skupaj, bova povezani.

ROZA

Midve bova za vedno skupaj.

MODRA

Midve sva za vedno povezani.

ROZA

Drugache povezani.

MODRA

Midve si deliva iste bakterije.

ROZA

Njene bakterije so tudi moje bakterije.

MODRA

Njegove bakterije so tudi moje bakterije.

ROZA

Njegove bakterije so tudi moje bakterije.

MODRA

Njene bakterije so tudi moje bakterije.

ROZA

Midve imava skupne bakterije.

MODRA

Najine bakterije.

ROZA molči. Tudi MODRA molči. Delita si temo in delita si bakterije.

MODRA

Vrnila se bo.

ROZA

Ne.

MODRA

Vrnila se bo.

ROZA

Ne. Ne bo se.

MODRA

Zakaj?

ROZA

Ker se je vedno vračal on. Vračal se je, ko se je njej zahotel. Vračal se je, ko ga je ona zvabila. Vračal se je, ker mu je dovolila. Vračal se je, ker mu je pustila.

MODRA molči. Tudi ROZA molči. Delita si temo, delita si bakterije in delita si bližino.

MODRA

Rada te imam.

ROZA

Rada. Vedno je rada. Celo življenje poslušam samo »Rada te imam«. Kaj pa »Rad te imam«. Ali pa »Rada se imava«.

MODRA

Rada se imava. Radi se imava.

ROZA molči. Tudi MODRA molči. Delita si temo in ... Vstopi svetloba, močna svetloba. Umetna svetloba. Svetloba, ki razblini temo. Svetloba, ki razblini intimo. MODRA zapusti kozarec. MODRA odide. ROZA ostane. ROZA ostane sama in čaka. Čaka. Čaka in posluša šumenje vode. Vode, ki je včasih tekla po helenističnem telesu. Vode, ki je včasih tekla po telesu srednjeveške dvorne dame. Voda, ki je tekla po Ahilu. Voda, ki je tekla po Devici Orleanski. Voda, ki je življenje. Voda, ki je spomin. Voda, ki je tekla. Vstopi svetloba. Voda, ki je odtekla. Močna svetloba, umetna svetloba. MODRA se vrne v kozarec. Intima se vrne v kozarec. Intima se vrne v temo. MODRA rahlo poškropi ROZA. ROZA se zahihita, razveseli se življenja, razveseli se vode. Sama se ni namočila že eno leto, en mesec, en teden in en dan.

MODRA

Vohaš?

ROZA

Kaj?

MODRA

To.

ROZA

Kaj?

MODRA

Poduhaj.

ROZA se nagne h glavi MODRE, čisto blizu. Tako blizu, da bi jo lahko poljubila. Tako kot bi telo srednjeveške dvorne dame lahko poljubilo helenistično telo. Poduha jo.

ROZA

Po razkužilu?

MODRA

Mislim, da ni pil razkužila.

ROZA

Po ...

MODRA

Ja ...

ROZA

Ampak ... Kaj pa zdravila?

MODRA

Očitno mu je vseeno.

ROZA

Kaj pa zdravnik?

MODRA

Cela sem v hlapih.

ROZA

Kaj pa pregled?

MODRA

Morala bi prit.

ROZA

Mogoče.

MODRA

Bi odšla z njo, če bi prišla?

ROZA

Če bi prišla, bi vsi ostali tukaj.

MODRA

Skupaj.

ROZA molči. Tudi MODRA molči. Delita si temo. Delita si temo in obup. Delita si temo, obup in razočaranje. Umrlo je upanje. Zaslisi se zvok črnih tačk. Zaslisi se črne krempeljce. To so črni krempeljci na belih ploščicah. ROZA in MODRA si še vedno delita temo, delita si bakterije, delita si bližino, delita si spomin. Delita si življenje. Zaslisi se voda. Voda, ki je tekla po Ahilu in Devici Orleanski. Svetloba razblini bližino. Razblini intimo. ROZA izgine.

II. prizor: Pri njej doma

Kolodvor.

Med devetim in desetim peronom.

Vse sivo. Siva klop. Sivi tiri. Siva ura.

Tik. Tak. Tik. Tak. Tik. Tak.

KAVA

vstani! dej, vstani! alo! vstani, če ti rečem.

PERSEN FORTE

pšššššš!

KAVA

halo! dobro jutro, princeska.

PERSEN FORTE

a daš mir.

DEVICA ORLEANSKA

V resnici te pa kar občudujem.

Čestitke.

Ne morem verjet,

da si drugič poklical.

KAVA

vstaniiiii! sončece sije!

PERSEN FORTE

megla. megla je.

KAVA

idemo!

DEVICA ORLEANSKA

Sem mislila,

da sem bila v prejšnjem klicu dovolj jasna.

Tik. Tak. Tik. Tak.

BALDRIJANOVE KAPLJICE

pa kaj je z vama?

KAVA

daj, no! spravi svojo leno rit iz postle!

PERSEN FORTE

a daš mir!

DEVICA ORLEANSKA

»Ker sem samostojna, emancipirana ženska,
ki ve, kaj hoče,
in to sigurno nisi ti
kot moj fuckboy.«

KAVA

sej veš, poraz ni opcija.

Tik. Tak. Tik. Tak.

BALDRIJANOVE KAPLJICE

jaz ne mislim reklamacij prenašat zarad tebe.

XANAX

op, op, op, dej takoj *kreditse* nazaj.

DEVICA ORLEANSKA

Ne, ne pridem do tebe.

KAVA

poraz ni opcija!

PERSEN FORTE

pppššššštttt!

DEVICA ORLEANSKA

Če je to tako zelo nujno,
pridi ti sem.

Jaz ne bom zapustila svojih štirih sten.

BALDRIJANOVE KAPLJICE

ne se sprenevedat, mislim, da vsi vemo, da so glede na dolgoletno tradicijo »*kreditsi*« moji.

DEVICA ORLEANSKA

Ok. Čestitke za prvi dober argument.
Najbrž bom zamudila edino šanso,
ko tip ne bi zaspal, ko mu pride.

...

Ker ne smeš zaspat.

KAVA

poraz ni opcija!

Tik. Tak. Tik. Tak. Čuha. Puha.

DEVICA ORLEANSKA

Se bom vzdržala.
Hvala za ponudbo.

XANAX

če bi ji ve zares pomagale, mene sploh vzela ne bi.

PERSEN FORTE

pa kot da ma veze, kdo. važno, da spi.

DEVICA ORLEANSKA

Zakaj že ne smeš zaspat?

KAVA

poraz ni opcija!

DEVICA ORLEANSKA

Aja, pregled imaš.
Si mislil, da se mi boš zasmilil?

PERSEN FORTE

ne more spat, če si ti tle glasna!

DEVICA ORLEANSKA

Da se te bom usmilila?

Tik. Tak. Tik. Tak.

Čuha. Puha. Čuha. Puha.

KAVA

vi ste vsi eni antagonisti.

DEVICA ORLEANSKA

Ja, oba veva, da bi bil dober.

Na mizi.

Na postli.

Na umivalniku.

Moja najljubša penetracija je še vedno tista
za dobro jutro na boku.

Ne.

Lahko gledava *Harryja Potterja*.

Ne bova.

Sigurno ne bova.

Ker sem se jaz tako odločila.

Ostala sva pri prvem delu.

Ne.

Ne bova.

BALDRIJANOVE KAPLJICE

amm, ne vem, kaj smo zamudile, ampak več kot očitno je, da imamo me tukaj oviro in jasno začrtan cilj. in več kot očitno je, da me peljemo proti cilju. tako da ... me smo definitivno protagonistke. in to z najdaljšo tradicijo.

DEVICA ORLEANSKA

Ker ne znaš hendlat stresa.

Ker ne znam hendlat stresa.

Ista sva.

KAVA

ne. več kot očitno je, da ste vi pot v pasivnost, ki posledično vodi v samodestrukcijo. in če je to za vas dober cilj ...

DEVICA ORLEANSKA

Prevelika sužnja sistema sva,
da bi zmogla vzgojit zrel odnos.

PERSEN FORTE

oprosti, ker se mora človek najprej naspat, da sploh lahko fajta ta lajf.

DEVICA ORLEANSKA

A če bi ti rekla,
da imam nekoga,
zaradi kogar nočem več spat s tabo ...

Tik. Tak. Tik. Tak.

KAVA

pol dneva prespi. ne, tri četrt dneva prespi. meni se ne zdi, da ravno fajta lajf. alo, gremo! poraz ni opcija!!!

Čuha. Puha. Čuha. Puha.

DEVICA ORLEANSKA

Zakaj bi ti to iz prve povedala?

XANAX

prot men nimaš šans.

DEVICA ORLEANSKA

Ne. Nimam.

KAVA

ti si sintetičen.

DEVICA ORLEANSKA

Zakaj kličeš mene,
če lahko spiš s katerokoli?

XANAX

zato ker sem sintetičen, sem tut najboljši.

DEVICA ORLEANSKA

Med nama bo kemija tudi takrat,
ko bom jaz poročena in boš ti imel drugega psa.
A bo tudi črn?

KAVA

ta tvoja kemija je totalno precenjena.

DEVICA ORLEANSKA

Ne rabim mu bit zvesta.

Tik. Tak. Tik. Tak.

DEVICA ORLEANSKA

Reciva, da imam nekoga,
zaradi kogar ne rabim tebe.

Čuha. Puha. Čuha. Puha.

KAVA

Dobro jutro! Dobro jutro! Dobro jutro!

Tik. Tak. Tik. Tak.

Tik. Tak. Tik. Tak.

Vlak za Srcozлом iz devetega perona ima zamudo.

Tik. Tak. Tik. tak.

Vlak za Srcozлом iz devetega perona ima zamudo.

Tik. Tak. Tik. Tak.

Na peron devet bo prispel ob 11:67 uri.

Tik. Tak. Tik. Tak.

Vlak za Prihodnost je premeščen na deveti peron.

Vlak za Prihodnost je premeščen na deveti peron.

Na peron devet bo prispel ob 11:67 uri.

FUCKBOY

A bi kavo?

KAVA

ne se me dotikat.

PERSEN FORTE

o, ne.

KAVA

ne se me dotikat.

BALDRIJANOVE KAPLJICE

zakaj me vedno vse zadnje zvemo?

KAVA

ne se me dotikat.

XANAX

bruка. kera faking bruка.

KAVA

ne se me dotikat.

XANAX

honestly, jaz se počutim izrabljeno.

KAVA

nočeš kave nočeš kave nočeš kave nočeš kave nočeš kave nočeš kave nočeš kave

BALDRIJANOVE KAPLJICE

zakaj se pa ti počutiš izrabljeno?

XANAX

ubistvu zlorabljeno. lol? ker misl, da bo z mano rešila probleme. in pol tole ... lol.

PERSEN FORTE

kolk?

KAVA

nočeš kave nočeš kave nočeš kave nočeš kave nočeš kave nočeš kave nočeš kave

XANAX

kaj?

PERSEN FORTE

kolk?

KAVA

nočeš ...

BALDRIJANOVE KAPLJICE

NEEEEEEE, SEJ VIDŠ, DA TE NOČE! PREBOL!

PERSEN FORTE

kolk?

Xanax molči.

BALDRIJANOVE KAPLJICE

okej model, ne nas zdaj še ti zajebavat.

XANAX

ubistvu sva sam še dva.

PERSEN FORTE

drek. drek. drek. drek. drek. drek. drek. drek.

BALDRIJANOVE KAPLJICE

pa zakaj on? zakaj on? poglej nas! povohi nas, kako lepo dišimo. pa varne smo.

PERSEN FORTE

no ...

BALDRIJANOVE KAPLJICE

dost bolj od njega.

FUCKBOY

Grem pod tuš,
pol nama pa skuham kavo.

KAVA

o, fuj.

PERSEN FORTE

pa kdaj se je to zgodil? on pa sploh nič ni opazu?

XANAX

je bil preveč zaposlen s *Kamnom modrosti*.

BALDRIJANOVE KAPLJICE

tuki nekomu zelo manjka modrosti.

PERSEN FORTE

tuki bo nekdo zelo šel na pregled. in to ne bo on.

Tik. Tak. Tik. Tak. Tik. Tak.

Čuha. Puha. Čuha. Puha. Čuha. Puha.

Tik. Tak. Tik. Tak. Tik. Tak.

Kapljica. Kapljica. Kapljica.

Solzica. Solzica. Solzica.

Kapljica. Kapljica. Kapljica.

Solzica. Solzica. Solzica.

Helenistično telo stopi izpod tuša, po njem tečejo kapljice vode.

Po njem tečejo kapljice življenja.

Po obrazu, ki nikoli ni bil njegov atribut.

Po trupu, ki je ravno prav helenističen.

Po zadnjici, ki bo vedno seksi športna guzica.

Po kurcu, ki je grower, in ne shower.

Po nogah, ki tečejo. In so nabite, ker tečejo.

Ker tečejo pred strahovi. Ker tečejo pred odnosi. Ker tečejo pred odgovornostjo.

Tečejo pred odgovornostjo do sočloveka.

Tečejo pred odgovornostjo do zasebnega življenja. Intimnega življenja.

Helenistično telo obstane ob umivalniku.

Ob umivalniku, kjer sta še pred dvema urama noro fukala.

Pred zarošenim ogledalom, v katerem sta se v zgodnji jutranji svetlobi izrisali dve telesi.

Eno helenistično in eno srednjeveško, helenistični Ahil in srednjeveška Devica Orleanska.

Helenistično telo iz lončka vzame roza zobno ščetko.

III. prizor: V njej – doma

Nočeva besed, ki so jih izumili drugi. Vse besede so od drugih. Midva hočeva svoje besede, svoj ritem, svoje samoglasnike in soglasnike. Zakaj ne moreva drevesa klicati pluplusch in pluplubasch, ko nanj dežuje?

Nočeva odnosov, ki so jih izumili drugi. Vsi odnosi so od drugih. Midva hočeva svoje odnose, svoj ritem, svoje samoglasnike in soglasnike. Zakaj ne moreva ljubezni klicati zid?

»I don't need no arms around me«

Nočeva odnosov, ki so jih izumili drugi. Vsi odnosi so od drugih. **Midva** hočeva svoje odnose, midva hočeva svoj odnos, svoj ritem, svoje samoglasnike in soglasnike.

prrrrrrrrrrrrrrrrrrrr

prrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrr

prrrrr

prrrrrrrrrrrrrr

prrrrrc prc prc prc pcr pcr prc prc prc pcr pcr pcr pcr pcr pcr
pcr prc pcr prc

pr

pr

br

Zakaj ne moreva ljubezni klicati zid?

»we were built to fall apart«

apart apart APART a part aaaaaaaaaaaaapart aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaart art fart art fart art

Zid

Zid

ZID

ZID ZID ZID

ZID ZID ZID

ZID ZID ZID ZID

zidovi

zidovi

Zidović

ZIDOVIZIDOVIZIDOVI

ZIDOVIT ZIDOVIT ZIDOVIT ZIDOVIT

zidar zida zidove

zidove zida zidar

zidovi zidajo zidarja

ZIDovi ZIDajo ZIDarja

dada korenini v antiumetnosti
midva koreniniva v antiumetnosti

midva ne pomeniva ničesar
kar ne pomeni, da midva ne pomeni ničesar
ampak da pomeni nič
ker je pomen niča v nasprotju z nepojmovanjem niča
midva ni nič
in vendarle midva pomeni nič

jezero jasna
jasno jezero
jasni jaz

ringišpil
špil
pil
piu

podpeč	
peč	grad
peče	rad
	rad
	rad
	RAD
	R A D
	R
	A
	D

»it's too late for you and your white horse«

špica
pica
škarje

otok
otrok
ok

holandija
holandska omaka
holandska jajčka

»smetajo mi twoji mini testisi«

kemp konobe
kk
fkk

a je to preveč antiumetnost

a je antiumetnost umetnost

zurich pariz berlin
zurich pariz berlin
zurich pariz berlin

berlin

»ljubljana je berlin«

žiletka
žiletka
žiletka

art
art
art

unfriend
unfriend
unfriend

»junfr poču na kongrescu«

unfollow
unfollow
unfollow

art
art
art

ti
ti
ti

junfr poču na nazorjevi tri

devica orleanska

žiletka
žiletka
žiletka

tabletka
tabletka
tabletka

čiščenje
čiščenje
čiščenje

meta

mentalno

čiščenje idiota

banalno

berlaaa

dada

žiletka

žiletka

žiletka

tabletka
tabletka
tabletka

tka
tka
tka

da

da

da

ona da

dada

ona da

dada

ona da

rada dada rada da rada dada rada da rada dada rada da rada dada rada da rada dada rada
da rada dada rada da rada dada rada da rada dada rada da rada dada rada da

devica orleanska

da	
a	cup
a	tup
a	cup
a	tup
a	cup
a	tup
a	cup
a	tup
a	cup
a	tup
a	cup
a	tup
a	cup
a	tup
aa	spank
ahil	blank
aa	spank
ahil	blank
aa	spank
ahil	blank
aa aaa	spank
aa aaaa	blank

žiletka ščetka tabletka žiletka ščetka tabletka žiletka ščetka tabletka žiletka ščetka tabletka žiletka ščetka tabletka

aj
(spank)
aj
(spank)

»loše veze ne, ne, ne, nikad nisu gotove, hajmo dalje«

aj
(spank)
aj
(spank)
aj
(spank)
aj
(spank)
aj
(spank)

aaaaaaaaaaaaaaa aaaaaaaaaaaaaaaaaaa aaaaaaaaaaaaaaa aa aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

AA

Samoglasnikom pustiva, da se hecajo. Samoglasnikom pustiva, da se preprosto zgodijo.

Dada je srce besed

Dada je srce na plin.
Gasoline.
Plin.
Plin.
Plin?

It wasn't me.
It wasn't me.
It wasn't me.
Me.
Me.
Me.
Mefisto.

Mefisto?

Mefisto.

<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>romeo</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>take</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>me</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>somewhere</i>		<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>we</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>can</i>		<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>be</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>
<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl</i>	<i>howl alone</i>

Beseda, gospodje je najpomembnejša javna skrb.

Beseda gospodje je najpomembnejša javna skrb.

Gospodje.

Gospodje.

Gospodje.

Gospod je.

Žlahten.

»ovi zidovi duše imaju više nego ti«

zaprta zveza zazidana zveza zastrta zveza zatrta
zveza strta zveza telefonska zveza telefonski klic
vroči klic booty call one night stand tinder stand
tinder dejt tinder hejt tinder ghost instagram ghost
messinger ghost seen left on seen zaroka poroka
razroka preroka do potoka do preroka koka kroka
moka roka rit roka rit roka rit roka rit roka
rit umit skrit poročit razbit razkrit prebit vrata od-
prta vrata zaprta vrata odprta zveza globoka nave-
za in relationship in an open relationship married
engaged single and ready to mingle single taken
take fake

zidar zida zidove

zidove zida zidar

zidovi zidajo zidarja

ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOV

ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ
ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ ZIDOVİ

ZIDOVİ

trči spermij trči

če ne bi imeli razfukanih formatov ne bi imeli razfukanih zvez

če ne bi imeli razfukanih formatov ne bi imeli razfukanih zvez

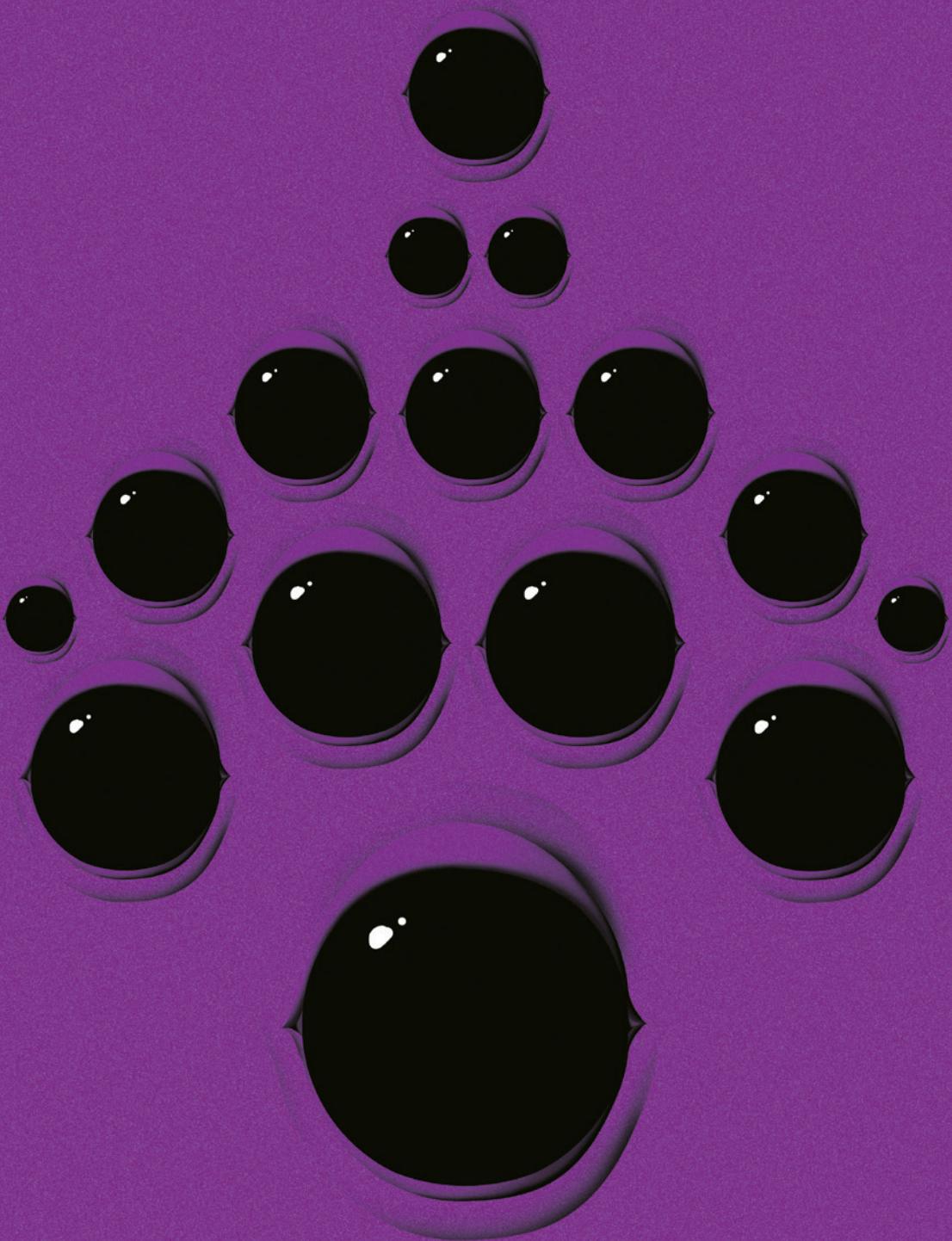
če ne bi imeli razfukanih formatov ne bi imeli **razfukanih** zvez

če ne bi imeli razfukanih formatov nebi imel formatov hjoiiiii

dfghjklčćclkjhgfdfghjklčlkjhgfdsdfghjklkjhgfdsgfhjklkjhgfl

»neke se vatre nikada ne ugase«

Manca Lipoglavšek

ČRNA VDOVA:
VAJE V PAJČEVINI

malo mešano v obari –
ironično-farsični fragmenti žanrov in stilov

DRAMATIS PERSONAE

HELENA – BABICA – PAJKOVKA, ki vlada kot tiranka vsem svojim podanikom – svoji družini

ALFRED – DEDEK – SUHA JUŽINA, ljubeči mož, oče in ded, razklan med ljubeznijo do svoje žene

Helene in željo po tem, da bi naredil tisto, kar je najbolje
za vso družino

LJUBA – MATI-HČI – MUHA, Helenina in Alfredova hči, očkova punčka,

ki je mati nikoli ni pretirano marala

MATEVŽEK – MEVŽEK – PRVA LIČINKA, Helenin in Alfredov vnuk,

ki ga ustrahovanje tiranske babice pripelje do roba

MALI HITRI PAJEK in drugi pajki

SIN – GOVNAČ in SIN – SLANINAR

DRUGA, TRETJA, ČETRTA in PETA LIČINKA, vnučki otročki

SNAHI, manj kot žuželki

ter drugi pajki, žužki, otroci, ličinke, insekti ...

DOGAJALNI PROSTOR

V Helenini mreži.

DOGAJALNI ČAS

Preden pajkovka požre svoj plen. In še malo po tem.

1. IGRANJE S HRANO

Poldne. Natlačena, utesnjena meščanska dnevna soba. Rumenkaste stene; po tleh položena grda oranžna preprogna iz šestdesetih; ob stenah polno knjižnih polic: na njih so pomešane knjige o umetnostni zgodovini in o biologiji. Rumen kavč nasproti ugasnjene televizije, med njima klubska mizica, na mizici revije in komplet za merjenje krvnega sladkorja; poleg televizije vitrina, v kateri se mešajo zgodovinski artefakti in posušeni primerki eksotičnih rastlin in hroščev. Levo od kavča stoji lepo aranžirana in urejena jedilna miza, pripravljena za večje število ljudi. Na steni za mizo kamin, v katerem prasketa ogenj; poleg njega košara s poleni. Nad kaminom visi petdeset let stara poročna fotografija mladega moškega in mlade ženske. Dlje levo kuhinjski pult, ki ločuje dnevno sobo od majhne prenatrpane kuhinje.

HELENA (69), postarana različica mlade ženske na poročni fotografiji, urejena in naličena, hodi gor in dol po sobi. Helena je korputentna ženska; tako njena prezenca kot njena fizična pojava sta veliki in močni. Je tudi zelo glasna; vsaka akcija, ki jo izvede, proizvede maksimalno možno zvoka. Vsakič, ko gre mimo mize, poravna kak prtiček ali kak krožnik; vse mora biti postavljen na milimeter natančno. Vsake toliko gre ven, na balkon, in si tam prizge cigareteto, a nobene ne pokadi do konca. Pepel pri tem stresa dol čez balkon. Pri svojem sprehajjanju živčno in nejevoljno pogleduje zdaj na uro, zdaj svojega moža ALFREDA (70), neurejenega in nepočesanega, ki sedi na kavču in bere znanstveno revijo Proteus. Za razliko od svoje žene je Alfred drobcen, suhcen in izredno tih. Tudi ko se pogovarjata, je Helena za več decibelov glasnejša od svojega moža. A trenutno vlada tišina.

To traja. Ko ne zdrži več, se Helena ustavi pred Alfredom.

HELENA

(Razdraženo.)

Kaj to bereš?

ALFRED

(Tiho, počasi.)

O hroščih. *(Tišina.)* A si vedla? *Rhiniota hemistica* je na robu izumrtja in rešimo jih lahko samo, če očistimo invazivne *latrodectus hesperus* iz njihovega habitata –

HELENA

(Zelo glasno.)

Pa koga brigajo hrošči!

(Se usede na kavč poleg Alfreda in mu iz rok izpuli revijo. Prižge cigareteto, tokrat kar v sobi, Pepel otresa naravnost na preprogo.)

Ti sam o rhino-nekiniki to pa laktodecih ono, a js naj pa vse, kar je mojga v tem stanovanju, kr stran vržem?

(Helena iz dna kupa revij na klubski mizici poantirano povleče modno revijo Grazia in jo lista, a ne bere. Pepel pada na tla. Alfred počasi, s pokajočimi sklepi vstane s kavča in poklekne. Z rokami pometa pepel.

Niti vseh člankov še nisem prebrala v svojih revijah. Pa jih mam zih že deset let! Tolko miru nimam, da bi se lahko lepo usedla pa brala ... Ni čudn, da tko težko berem v taljanščini, če pa nimam nikol časa, k morm vedno za to familijo skrbet –

(Alfred pometa pepel z rokami. Med tem na tleh najde hrošča, ki se je plazil po tleh. Nežno ga prime in si ga ogleduje. Helena zagleda, kaj počne, in krikne.)

Kaj maš to v roki?!

ALFRED

Halyomorpha halys, glej, kako lepo izoblikovan ščit ima, vse okončine so nedotaknjene ...

(*Helena zvije svojo revijo in z njo udari po Alfredovi roki, da mu žuželka pade na tla. Nato Helena stopi na žuželko in jo spešta s svojo težo. Alfred šokirano opazuje; ne reče ničesar.*)

HELENA

A zdej pa še tu noter hrošči? Joj, tko nemarno zgleda cela bajta, kaj si bodo pa ljudje mislili?

ALFRED

(*Se počasi pobere s tal.*)

Kaki ljudje? Komu je pa važn, kako zgleda najina dnevna soba? Za koga je bilo treba umorit to malo nedolžno stenico?

HELENA

Ja ... ja ljudje, a ne! Niti prijatelc ne morem sem pripeljat, in še ko otroc pridejo, me je sram ... Namest da skos bereš, bi se lahko tud malo za gospodinjstvo pobrigal, veš, da ne bi blo treba men tok skrbet.

(*Helena gleda naokrog po sobi. V kotu opazi pajčevino.*)

Ma še to! Alfred, dej pejd pobrisat tole. Cela bajta je polna pajčevin pa prahu. Grem stavit, da so še mrtve muhe spod po tleh, ogabno ...

(*Alfred odloži revijo, s težavo vstane in gre po omelo, da bi pobrisal.*)

Gostje na poti, soba pa taka ... A te ni sram? Ja, sej, bi morala koga najet, da nama mal posprav, vsaj vsake tolko, pa mi še tega ne pustiš!

ALFRED

Sej nisem jaz kriv, da je dala prejšna čistilka odpoved!

HELENA

Ja kdo pa je? Namest da bi bla lepo gospa, kot se spodbod, moram tle pucat pa pomivat pa kuhat vse brez pomoci. In to js, ki me vse tko boli ... Zadnje čase me noga tko boli, mogla bom h dohtarju spet, da mi napiše moj recept.

(*Premor.*)

Ampak veš, mi dohtar tud vedno pove, da moram počivat, sam kako naj to, če moram pa vse sama delat. Če se ne bi jaz mal potrudila, ta hiša ne bi niti več stala! Nič ne narediš, nič ... za vse sem sama ...

(*Alfred se počasi in z naporom steguje, da doseže pajčevine pod stropom.*)

ALFRED

A potem kosilo si tud vse sama prpravla?

HELENA

Kaj si rekel?

ALFRED

Eh.

HELENA

Matram se že sam z juho že cel dan, da bo ja glich prav okusna pa da bojo cmoki glih prav kuhani, ti se pa pri-tožuješ, ko te za eno stvar prosm ...

ALFRED

A v juhi je meso?

HELENA

Jasno.

ALFRED

Aha. Super.

(Alfred konča z brisanjem prahu.)

HELENA

Kaj je zdej?

ALFRED

(Pospravlja omelo.)

Nič, nič, mej ti svojo juho kakorkol jo hočeš. Js bom že kej jedu.

(Alfred se hoče usesti nazaj na kavč.)

HELENA

Pejd raje sadje narezat, preden pridejo.

ALFRED

Ja, ja, že grem. Bom vsaj neki lahko jedu.

(Alfred ubogljivo vstane in odkreva v kuhinjo. Začne prati sadje.)

HELENA

Kaj bi spet rad?

ALFRED

Nič, ljubica. Samo vesel sem, da si pomislila na vegetarijanske opcije.

(Helena na hitro prelista Alfredovo revijo in nato še to zabriše na klubsko mizico. Živčno pogleduje na uro.)

HELENA

Ne pozab si zmert pred kosilom!

ALFRED

Kaj?

HELENA

Sladkor. Da si boš dost inzulina dal.

ALFRED

Da, draga.

HELENA

Sam skrbim zate, a sem zato najslabša?

ALFRED

Ne, ne. Hvala, draga.

HELENA

Kaj si zajedljiv?

ALFRED

Nič nisem –

HELENA

Pa ne zdej, ko režeš, kr že jest umes! Pol boš mel pa spet visok cukr ...

ALFRED

Ali si vedela, da imajo žuželke posebno obliko krvnega sladkorja? Trehaloza. No, nimajo krvi, ampak kar imajo v tej ne krvi, reče se ji limfa -

HELENA

Utihni! Sam utihni!

ALFRED

Da, draga.

(*Alfred opere sadje do konca, vzame rezalno desko in nož in ga začne rezati. Helena se spet sprehaja gor in dol po sobi.*)

HELENA

Če bi bil ti mal mn mahnen na žužke pa bi namest tega samo naredil, kar ti rečem ... Samo to hočem, da so stvari narejene, preden so otroci tuki. A hočeš, da pridejo v čisto razsulo? Jih more pa ja mama mal boljš popedenat.

ALFRED

Kaj se tok sekiraš! A so sploh rekl, da pridejo?

HELENA

Sej to se pa menda ja razume. Če so tuki vsako nedeljo že petnajst let, bojo tud danes.

ALFRED

Če ti tko praviš.

(*Premor. Medtem ko reže sadje, se Alfred razgleduje po kuhinji.*)

A krompir si tud z mesno omako prelila?

HELENA

Tko kot ga ti nardiš, je čist brez okusa.

(*Tišina. Alfred globoko vdihne.*)

ALFRED

No, bom pa riž jedu.

(Alfred se še enkrat razgleda.)

Kam si dala pa riž?

HELENA

Nič, sem misnla, da bi rižoto nardila, pa sem ga že kar v ponu vrgla.

ALFRED

(Pusti sadje in pogleda v ponev, obupano.)

A je blo res treba? Zakaj nis nič rekla, ko sem kuhal, bi ti naredil rižoto pa si pustu mal riža posebi ...

HELENA

Če te tok mot, bi bil pa pozoren, kaj delam v kuhni!

ALFRED

Pa to sploh ni rižota ...! Ti si mela sam juho čez! Zakaj ne morš pustit mojega dela na mir?

HELENA

Če ti ni všeč, pa sam naredil!

(Alfred zavzdihne in se loti reševanja »rižote«. Helena čaka.)

Pa kje so? Zakaj jih še ni?

ALFRED

Mogoč pa res ne pridejo.

HELENA

Se ti je zmešal? Zakaj pa ne?

ALFRED

Ja, si kej govorila z njimi?

HELENA

Zakaj bi pa jaz njih klicala? Niso niti dovolj spodobni, da sporočijo, da zamujajo. Kje mam mobi?

ALFRED

Tu v kuhni je. Čak ...

(Alfred vzame Helenino Nokia, da bi ji jo podal. A namesto tega telefon spusti v korito, kjer ga zalije voda.)

A jebela ...!

(Helena opazi, kaj se je zgodilo, in skoči na noge.)

HELENA

Kako ti je pa zdaj to ratalo?

(Alfred pobere telefon iz vode.)

Daj sem!

(Alfred poda telefon Heleni. Ta nekaj časa klikna po tipkah, a ekran se ne prižge. Jezno odvrže telefon.)

HELENA

Pismo, ne dela mi ... Kako si loh tak nesposoben ... Ma to je neverjetno. Eh, ti jih poklič pa vpraši, kje so.

ALFRED

A daj, vsaj par minutk še, sez še ni tko pozno -

HELENA

Ne, zdej! Juha se bo shladila, jaz pa nič ne znam s to tvojo moderno zadevo ...

(Helena vzame Alfredov pametni telefon in mu ga porine v roke.)

A sadja pa še kar nis narezal!

ALFRED

V redu, bom najprej to, pa bom potem klical ...

HELENA

Ah ne! Daj to men, bom že jaz ...

(Helena pobere nož.)

Ti sam pejd pa ugotovi, zakaj še niso tu.

ALFRED

Ja, v redu, bom poklical.

(Premor.)

Pa ne dotikej se več rižote, bom že jaz.

HELENA

Misnla sem sam še zelenjavo not vržt ...

ALFRED

Ne! Prosim, bom js ...!

HELENA

A zdej se pa kar dereš name?!

ALFRED

Ne, no, Hela, nič se ne derem, ampak vsaj zelenjavo mi pust!

(*Premor.*)

No, grem zdej.

HELENA

Kam greš? A tko si užaljen, da boš kar šel?

ALFRED

Sam telefonirat, no, sama si prosila! Nisem nič užaljen, sam jedu bi kej rad.

(*Alfred se odpravi proti balkonu. Helena začne rezati sadje.*)

HELENA

Točno veš, da ne podpiram te tvoje vege mehkužnosti!

(*Alfred odide na balkon in zapre vrata za sabo.*

Helena neha rezati sadje. Izpod pulta potegne steklenico vina. Natoči si kozarec. Pije. Ko konča, si natoči še en kozarec. Prižge si cigareto in pepel otresa, kamor pade.

Mine čas.

Alfred odpre vrata balkona. Helena hitro skrije steklenico in kozarec, preden se Alfred vrne.

Alfred se vrne v kuhinjo, vzame nož, ki ga je Helena odložila, in začne rezati sadje.)

HELENA

No?

ALFRED

Ne pridejo.

(*Mrtva tišina.*)

HELENA

Kako – kako ne pridejo?!

ALFRED

(Se obotavlja.)

A veš ... Kar se je zgodilo, je ...

(Alfred opazi Helenin ubijalski pogled in presodi, da je bolje lagati.)

Matej mora tastarejšega peljat na tekmo v Maribor.

(Alfred utihne, a ko vidi, kako ga Helena še vedno gleda, ga to spodbudi, da si izmišljuje naprej.)

Selekcija za državno, in tamala je tud hotla it gledat. Mende ti je važen vnukov nogomet?

HELENA

Kaj pa drugi?

ALFRED

Dvojčici sta obe bolni, kar hudo mende, in si ju Luka ne upa pripeljat, da naju ne okužita. Ljubica in Matevž pa ... Matevž ma ogromno dela za šolo, sej veš, gimnazija –

HELENA

Ja, Mevžek je pa butast, vem!

(Tišina.)

Nihče ne more? Prou nihče?

(Premor.)

In ... in mi niso mogli niti povedat?

ALFRED

Sej vidiš, da ti telefon ne dela. So pač men povedali.

HELENA

Traparija! Oba veva, da mi telefon ne dela pet minut.

(Premor.)

A se ti ne zdi butasto? ... Izgovori, sami izgovori ... Pa tkole na hitro so te odpravili ... Same laži ... Ti si jim pa še verjel? Ha! Nisi bil vedno tak ...

ALFRED

Tak kaj?

HELENA

Taka pičkica!

ALFRED

Helena!

Od kdaj si pa ti taka?

HELENA

Jaz sem še vedn točno taka ko takrat, ko sva se poročila!

(Tišina. Alfred strmi v poročno fotografijo nad kaminom. Helena išče naokrog. Izvleče koza-rec, ki ga je prej skrila. Natoči si kozarec vode.)

A se ti ne zdi tud do tebe nespoštljivo? Da se ti tkole zmišljujejo ... No, razen če si z njimi v tem ... ja, tko je, a ne? Čisto sama sem, nikogar nimam ...

ALFRED

Draga, ne bit taka. Mene maš. Jaz sem vedno tu.

HELENA

Ja, in za kaj si pa ti dober?

To me je tko šokiralo, morm svojga dohtarja poklicat, on je tko fajn ... Ja, dohtar je edin, ki ga še mam na tem svetu, a ni to žalostno ...

ALFRED

Dej no dej, nič ni treba dohtarja klicat.

HELENA

A zdej pa še pomoči ne smem poklicat?! Najraje bi, da kar umrem! Ja, zato nočeš, da bi dohtarja klicala, ja, da loh lepo crknem ... Enkrat bom umrla, in potem vam bo žal ...

ALFRED

Enkrat bomo vsi umrli, draga.

(Helena ga ignorira.)

HELENA

Najboljš, da se kar ubijem, da vas rešim te groze! Pravš, da se mora končat, a bi to rad?

(Helena se stežka stegne in iz omarice potegne stekleničko s tabletami.)

A si mogoč na to pomislu? Sej nikomur ni važno, kako se pa jaz počutm! Ja, ja, najraje bi, da kar umrem ...
Boste že videl!

(*Helena odpre stekleničko in si natresa tablete v dlan. Alfred zavzdihne in ji poskusi vzeti tablete, a se mu Helena izmakne.*)

Sej se me boste znebil, ja ... vsem bi blo boljše, če me ne bi blo. Potem ne bo treba nikomur nikogar obiskovat in me sploh obrnjat.

(*Helena začne počasi goltati tablete.*)

Boste vsi lepo pozabili name in sploh nihče ne bo več vedel, da obstajam. Sej tud na pogreb ne rabte pridet ...
Boste veseli, da je vsega konec ...

(*Alfred le uspe prijeti Heleno.*)

ALFRED

Zdej pa dost!

Tvoj zlati dohtar ti to daje samo zato, da se boljš počutš, ker neki jemlješ. Sej veš, da je sam cukr, a ne?

HELENA

Cukr!

(*Helena začne mahati s tabletami proti Alfredovim ustom.*)

A boš ti požru cukr? A boš? A??

(*Alfred se ji izmakne.*)

Te bom napitala s cukrom, pol boš pa še hotu, da bi klicala dohtarja ...!

(*Helena maha s tabletami proti Alfredu. Alfred se ji izmika.*)

Naenkrat ni dovolj hiter. Helena mu potisne dlan s tabletami v obraz. Tablete, ampak tudi in predvsem dlan, udarijo ob Alfredov obraz.

Glasen zvok klofute.

Oba zakonca obstojita v šoku.

Po nekaj trenutkih Alfred izpljune nekaj tablet, ki so mu prišle v usta.

Helena se nemudoma prelevi v zaskrbljeno soprogo.)

Ojoj!! Alfred!! Dragi!! A si v redu? A rabiš kaj? A ti grem po pribor? Po led??

ALFRED

(*Tiho.*)

V redu bo.

(*Alfred strmi v poročno fotografijo nad kaminom.*)

Helena odvede Alfreda do mize in ga posede. Streže ga spredaj in zadaj.

Alfred še tiše.)

Helena, a me maš še rada?

(Trenutek tišine.)

HELENA

Vedno!

ALFRED

Hečn mi to pokažeš, a veš ti to?

(*Stara zakonca se ustavita in spogledata. Alfred objame Heleno in jo poljubi. Ona ga poljubi nazaj. Videti sta spokojna. Videti sta kot mladi par na sliki.*)

2. DOKLER NAJU SMRT NE LOČI

Helenin pogreb.

V mrlški vežici, odprta krsta.

HELENA, v krsti, s skrbno nanešenim mejkapom. Na njenih mrtvih ustnicah nasmeh.

Poleg krste njen mož ALFRED, v preveliki in pomečkani žalni obleki, neutolažljivo joka in je videti, kot da se bo vsak čas sesedel.

ALFRED

Oh, Helena moja! Nekoč sva prisegla, »dokler naju smrt ne loči«. No, pa naju je končno ločila.

(*Alfred zajoka še bolj, mora se obrisati v robček.*)

Petdeset let. Petdeset let sem bil tvoj mož. Pol stoletja sva bila skupaj v vsem, dobrem in slabem, bolezni in zdravju ... in zdaj sem sam. Ne zmorem biti sam, Helena. Bila si vse dobro v mojem življenju. Bila si moja svetla zvezda. Bila si edina ženska, ki sem jo kdaj ljubil. Bila si radodarna mati, predana žena ... Vse svoje življenje si posvetila družini in vsi smo ti tako hvaležni. Brez tebe nima smisla nadaljevati.

(*Alfred iz žepa potegne drobno stekleničko.*)

Zato se bom raje zastrupil, kot da bi morali živeti brez tebe.

(*Alfred odpre stekleničko.*)

(*Helena odpre oči.*)

HELENA

Oh, Alfred, ne!

(Alfred osupne in se prime za srce. Helena vstane iz krste.)

Ne skrbi, Alfred, živa sem. Samo zaigrala sem svojo smrt, da bi videla, kako boste odreagirali. To je bil samo test, Alfred, in ti si ga opravil! Zato ni nobene potrebe po temle –

(Helena vzame Alfredu stekleničko s strupom.)

Vse je v redu, Alfred, zdaj vidim, da me imaš res rad, da mi nisi lagal, in to je vse, kar sem hotela vedeti, zato se zdaj lahko neham pretvarjati in lahko živiva srečno do konca svojih dni –

(Alfred se zgrudi.)

Ne! Alfred? Alfred!!! Kaj je narobe? Ne razumem, steklenička s strupom je še polna ...? Živa sem, ni ti treba biti dramatičen! Oh ne, moj Alfred!

(Helena joka.)

Tako si me imel rad, da si, ko si mislil, da sem mrtva, umrl od žalosti! Oh, dobri, nesebični, ljubeči Alfred! Ne morem te izgubiti ...

(Helena se zagleda v stekleničko, ki jo drži v roki.)

Če tebe ni več na tem svetu, tudi zame ni prostora!

(Helena izpije iz stekleničke.)

(Alfred vstane.)

ALFRED

Helena! Kaj se dogaja? Si v redu? Tako sem bil šokiran in navdušen, da si živa, da sem se onesvestil ... in zdaj spet ležiš tam! Helena?! Helena!

(Alfred prime Helenino negibno telo za ramena in jo trese.

V njeni roki zagleda stekleničko.)

Ne! To ni mogoče ... To dobesedno ni mogoče! To je samo sladkor, nekomu, ki nima diabetesa, ne more škodovati! Helena? Helena, kaj se ti je zgodilo? Helena, ljubim te ... Ljubim te ...

(Alfred poljubi Helenine ustnice.

Helena odpre oči in ovije roke okrog Alfredovega vratu.)

HELENA

Oh, Alfred!

ALFRED

Helena, dobro si!

(Alfred objame Heleno.)

HELENA

Dokler sem s teboj, sem vedno dobro.

(*Ostarela zakonca se poljubita.*)

3. TRGANJE MREŽE

Poldne. Natlačena, utesnjena meščanska dnevna soba. Rumenkaste stene; po tleh položena grda oranžna preprogna iz šestdesetih; ob stenah polno knjižnih polic: na njih so pomešane knjige o umetnostni zgodovini in o biologiji. Rumen kavč nasproti ugasnjene televizije, med njima klubska mizica, na mizici revije in komplet za merjenje krvnega sladkorja; poleg televizije vitrina, v kateri se mešajo zgodovinski artefakti in posušeni primerki eksotičnih rastlin in hroščev. Levo od kavča stoji lepo aranžirana in urejena jedilna miza, pripravljena za večje število ljudi. Na steni za mizo kamin, v katerem prasketa ogenj; poleg njega košara s poleni. Nad kamnom visi petdeset let starata poročna fotografija mladega moškega in mlade ženske. Dlje levo kuhinjski pult, ki ločuje dnevno sobo od majhne prenatrpane kuhinje.

HELENA (74), postarana razlicica mlade ženske na poročni fotografiji, urejena in nalicena, hodi gor in dol po sobi. Vsakič, ko gre mimo mize, poravna kak prtiček ali kak krožnik. Vsačič se tudi ustavi pred poročno fotografijo in jo poravna ali zdrgne namišljeno umazanijo s stekla, ki jo prekriva. Vsake toliko gre ven, na balkon, in si tam prizge cigareto, a nobene ne pokadi do konca. Pepel pri tem stresa dol čez balkon. Pri svojem sprehajajuživčno in nejevoljno pogleduje zdaj na uro, zdaj svojega moža ALFREDA (75), neurejenega in nepočesanega, ki sedi na kavču in bere znanstveno revijo *Proteus*.

Tišina. To traja. Ko ne zdrži več, se Helena ustavi pred Alfredom.

HELENA

(*Razdraženo.*)

Kaj to beres?

ALFRED

O hroščih.

HELENA

A.

ALFRED

A si vedla? Štiristo tisoč vrst hroščev bo izumrlo.

HELENA

Pa koga brigajo hrošči! Najina obletnica, ti bi pa o hroščih.

(*Se usede na kavč poleg Alfreda. Alfred se ji odmakne.*)

Te tvoje revije trapaste povsod ležijo, sploh nimam več placa za svoje stvari ... A jaz naj pa svoje kataloge kar stran vržem?

(*Helena iz dna kupa revij na klubski mizici poantirano povleče modno revijo Grazia in jo lista, a ne bere.*)

ALFRED

Lahko bi vse te stare taljanske kataloge dala za star papir, sej ne boš nikol nabavla teh cunj.

HELENA

Nisem še vseh člankov prebrala! Tolko miru nimam, da bi se lahko lepo usedla pa svojo revijo brala ...

ALFRED

Ja kdo ti pa brani? Sej je vse fertik.

(*Alfred bere. Helena se dela, da bere, v resnici pa opazuje nered na klubski mizici.*)

HELENA

Joj, tko nemarno zgledajo te kupi, kaj si bodo pa ljudje mislil?

ALFRED

Kaki ljudje? Komu je pa važn, kako zgleda najina dnevna soba?

(*Helena zabriše svojo revijo na mizico.*)

HELENA

Ja ... ja ljudje, a ne! Prjalce. Sosedje. Otroci. ... Lahko bi se tud mal za gospodinjstvo pobrigal, veš, da ne bi blo treba men tok skrbet.

(*Helena gleda naokrog po sobi. V kotu opazi pajčevinu.*)

Ma še to! Alfred, dej pejd pobrisat tole. Cela bajta je polna pajčevin pa prahu. Grem stavit, da so še mrtve muhe spod po tleh, ogabno ...

(*Alfred odloži revijo, s težavo vstane in gre po omelo, da bi pobrisal.*)

Gostje na poti, soba pa taka ... A te ni sram? Ja, sej, bi morala koga najet, da nama mal posprav, vsaj vsake tolko, pa mi še tega ne pustiš!

ALFRED

A sem jaz kriv, da je dala čistilka odpoved?

HELENA

Ja kdo pa je? Namest da bi bla lepo gospa, kot se spodob, moram tle pucat pa pomivat pa kuhat. In to js, ki me vse tko boli ... Mogla bom h dohtarju spet, da mi napiše moj recept.

(*Premor.*)

Ampak veš, mi dohtar tud vedno pove, da moram počivat, sam kako naj to, če moram pa vse sama delat. Če se ne bi jaz mal potrudla, ta hiša ne bi niti več stala! Za vse sem sama ...

(*Alfred se počasi in z naporom steguje, da doseže pajčevine pod stropom.*)

ALFRED

A potem kosilo si tud vse sama prpravla?

HELENA

Kaj si rekel?

ALFRED

Eh.

HELENA

Matram se že sam z juho že cel dan, ti se pa pritožuješ, ko te za eno stvar prosm ...

ALFRED

Ja saj, samo z juho, ja. Ostalo je pa z neba padl.

(*Pavza.*)

A v juhi je meso?

HELENA

Jasno.

ALFRED

Aha.

HELENA

Kaj je zdej?

ALFRED

(*Alfred konča z brisanjem prahu.*)

Nič, nič, mej ti svojo juho kakorkol jo hočeš. Js bom že kej jedu.

(*Alfred se hoče usesti nazaj na kavč.*)

HELENA

Pejd raje sadje narezat, preden pridejo.

ALFRED

Ja, ja, že grem.

(*Alfred ubogljivo vstane in odkrevsa v kuhinjo. Začne prati sadje. Helena na hitro prelista Alfredovo revijo in nato še to zabriše na klubsko mizico. Vstane in gre spet poravnati poročno sliko.*)

HELENA

Ne pozab si zmert pred kosilom!

ALFRED

Ja, bom, če bom kej jedu, ne rabiš mi še dans najedat ...

HELENA

Sam skrbim zate, a sem zato najslabša?

ALFRED

Ne, ne. Hvala, draga.

HELENA

Kaj si zajedljiv?

ALFRED

Nič nisem -

HELENA

Pa ne zdej, ko režeš, kr že jest umes! Pol boš mel pa spet visok cukr ...

ALFRED

Nč ne bom mel visozga cukra od tega, če krhelj jabuka požrem, ampak prej od tega, da me ti maltretiraš.

(*Alfred opere sadje, vzame rezalno desko in nož in ga začne rezati.*)

HELENA

Kaj te pa zdej maltretiram? Sam hočem, da so stvari narejene, preden so otroci tuki. A hočeš, da pridejo v čisto razsulo? Pa še ko praznujemo.

ALFRED

Jaz sploh nisem hotu praznovanja.

HELENA

Obletnice je pa ja treba praznovat! Družino se praznuje! Če se petdesete obletnice poroke ne praznuje, kaj bi pa sploh praznoval?

ALFRED

Lahko bi midva sama praznovala, poroka je pa ja najina stvar –

HELENA

Obletnice so družinska stvar.

ALFRED

Če ti tko praviš.

(*Premor. Medtem ko reže sadje, se Alfred razgleduje po kuhinji.*)

A krompir si tud z mesno omako prelila?

HELENA

Tko kot ga ti nardiš, je čist brez okusa.

(*Tišina. Alfred globoko vdihne.*)

ALFRED

No, bom pa riž jedu.

(*Alfred se še enkrat razgleda.*)

Kam si dala pa riž?

HELENA

Nič, sem misnla, da bi rižoto nardila, pa sem ga že kar v ponu vrgla.

ALFRED

A je blo res treba? Zakaj nis nič rekla, ko sem kuhal, bi ti naredil rižoto pa si pustu mal riža posebi ... Sej je hrane dost za celo kolonijo, lahko bi bla ena stvar vegi ...

HELENA

A dej, kaj maš pa ti za bit vege. Kaj si to na starata leta neki zmišljuješ ... a misliš, da se boš pomlajšal, al kaj?

ALFRED

Dej nehej. Ni zato.

HELENA

Zakaj pa? Ker si je Mevžek neki zmislu, da bo nehu meso jest, in moreš zdej še ti? Jasno, Ljuba je bla vedno tvoja najljubša, jasno, da boš njenemu pamžu tud potuho dajal -

ALFRED

Ime mu je Matevž.

HELENA

No saj, točno o tem govorim ...

ALFRED

Pa kakšna potuha, no? Samo pravim, da ti ni treba tko govorit o najinih vnučkih.

HELENA

Itak je po teb tak cel pomehkužen.

(Alfred zavzdihne in se loti reševanja »rižote«. Helena pogleduje na uro.)

Pa kje so? Zakaj jih še ni?

ALFRED

Mogoč pa ne pridejo.

HELENA

Se ti je zmešal? Zakaj pa ne?

ALFRED

Ja, sej niso nč rekli, da pridejo. A si kej govorila z njimi?

HELENA

Zakaj bi pa jaz njih klicala? Niso niti dovolj spodbjni, da sporočijo, da zamujajo.

ALFRED

Ampak, saj veš, po prejšnjem tednu, ne bi blo čudno, če ...

HELENA

Kaj prejšen teden?

ALFRED

(Se izmika Heleninemu pogledu.)

Pa sej veš, kar je blo z -

HELENA

(Z ledenim glasom.)

Čisto nič ni blo. Kaj hočeš povedat?

ALFRED

(Živčno.)

V redu, prav, nič ni blo, ampak ... Mislm ... Kaj pa če je kej prišlo vmes?

HELENA

Kaj bi pa lahko blo?

ALFRED

Mogoče ... mogoče nimajo vsi časa, da skočjo takoj, ko jih pokličeš.

HELENA

Že petdeset let praznujemo na isti dan. Čist nič jim ni treba skakat, samo pridet morejo. Kje mam mobi?

ALFRED

Tu v kuhni je. Čak ...

(*Alfred odloži ponev z rižoto in vzame Helenino Nokio, da bi ji jo podal. A namesto tega telefon spusti v korito, kjer ga zalije voda.*)

A jebela ...!

(*Helena opazi, kaj se je zgodilo, in skoči na noge.*)

HELENA

Kako ti je pa zdaj to ratalo?

(*Alfred pobere telefon iz vode.*)

Daj sem!

(*Alfred poda telefon Heleni. Ta nekaj časa klikna po tipkah, a ekran se ne prižge. Jezno odvrže telefon.*)

HELENA

Pismo, ne dela mi ... Kako si loh tak nesposoben ... Ma to je neverjetno. Eh, ti jih poklič pa vpraši, kje so.

ALFRED

A daj, vsaj par minutk še, sez še ni tko pozno -

HELENA

Ne, zdej! Juha se bo shladila, jaz pa ne obvladam teh pametnih zadevščin ...

(*Helena vzame Alfredov pametni telefon in mu ga porine v roke.*)

A sadja pa še kar nis narezal!

ALFRED

V redu, bom najprej to, pa bom potem klical ...

HELENA

Ah ne! Daj to men, bom že jaz ...

(*Helena pobere nož.*)

ALFRED

Ja, v redu, bom poklical.

(*Premor.*)

Pa ne dotikej se več rižote, bom že jaz.

HELENA

Misnla sem sam še zelenjavo not vržt ...

ALFRED

Ne! Prosim, bom js ...!

HELENA

A zdej se pa kar dereš name?!

ALFRED

Ne, no, Hela, nič se ne derem, ampak vsaj zelenjavo mi pust!

(*Alfred se odpravi proti balkonu. Helena začne rezati sadje.*)

HELENA

Točno veš, da ne podpiram te tvoje vege mehkužnosti!

(*Alfred odide na balkon in zapre vrata za sabo. Po telefonu pokliče hčerko LJUBO.*)

ALFRED

Zdravo, lubica ...

LJUBA (V. O.)

A ti je mama naročila, da poklič? Še teb bom nehala dvigovat –

ALFRED

Ne, ne, čaki, mama nima nič s tem.

(*Premor.*)

Kako je z Matevžem? Je v redu?

LJUBA (V. O.)

Ne, seveda ni v redu. Že zdavnaj bi mogli nehat hodit k vama, za nikogar ni zdravo ...

ALFRED

A lahko govorim z njim? Rad bi ...

LJUBA (V. O.)

Ne, ne smeš.

ALFRED

Rad bi mu rekel, da ga mam rad, pa da mi je žal, pa da je babici žal ...

LJUBA (V. O.)

(*Z ledenim glasom, ki ga je podedovala od mame.*)

Ne, mami ni čisto nič žal. In točno zato, ker jo zagovarjaš, ne boš govoril z mojim otrokom.

(*Tišina.*)

ALFRED

Oprosti. Potem pa samo povej Matevžu, da ga ma dedi rad.

(*Tišina.*)

Kaj pa ta ... ta dohtar, h katermu ga voziš ...?

LJUBA (V. O.)

Psihijater pomaga. Počasi. Pa kaj more bit narobe s človekom –

ALFRED

Daj no ... Tvoja mama je ... in ni hotela –

LJUBA (V. O.)

Kako jo lahko zagovarjaš?

ALFRED

Ne ne, saj nisem –

LJUBA (V. O.)

Matevž je poskusil naredit samomor. Svojega vnuka je pripeljala do tega, da je hotel naredit samomor. Da mi ne bi več ene besede rekel o tem, kako ji je žal.

(Tišina.)

ALFRED

Vem, Ljuba. Grozno je. Nisem na njeni strani. Samo popravil bi rad to. Kako lahko popravim?

LJUBA (V. O.)

Ti ne moreš čisto nič popravljat.

ALFRED

Poskusil se bom pogovorit z njo, ji ... razložit ... ker ne razume, kaj je narobe -

LJUBA (V. O.)

Fotr, veš kaj, zdej pa -

ALFRED

A prideta danes? Tolko ji pomeni ta obletnica ... In ne bi prenesla, da družina razpade ...

LJUBA (V. O.)

A si normalen? Ne, fotr, ne prideva danes in ne prideva nikoli.

ALFRED

Potem ji pa ti to povej, prosim te -

LJUBA (V. O.)

Kaj ji ni jasno? A ona misli, da pridemo, al kaj?

ALFRED

... ja.

(Premor.)

Jaz ji nisem mogel povedat, ne zmorem ... prosim, Ljuba, dej ji ti povej ...

LJUBA (V. O.)

Jaz ne bom govorila z njo. Ne. Ne bom se izpostavljala temu. Če ji sami ni jasno, da ne pridemo, je na teb, da ji poveš. Dost je blo.

(Tišina.)

ALFRED

Tvoja brata naju tud bojkotirata. Luka me je klical že v sredo. Matej pa danes zjutraj.

LJUBA (V. O.)

Edino prav. Skrajni čas, da jima zraste mal hrbtenice.

(*Premor.*)

In skrajni čas, da zraste hrbtenica tud tebi.

(*Premor.*)

Srečno, oči.

ALFRED

Rad te –

(*Alfredov stavek izzveni v prazno. Ljuba je prekinila klic. Alfred spravi telefon v žep. Nekajkrat globoko vdihne. Počaka še nekaj trenutkov, preden se vrne v dnevno sobo. Tam ga že čaka Helena. Sede na kavč, vzame svojo revijo in se pretvarja, da bere. Helena neha rezati sadje in ga pričakujče gleda.*)

HELENA

No?

ALFRED

Ne pridejo.

(*Mrtva tišina.*)

HELENA

(*Tiho.*)

Vem.

ALFRED

Ne bo jih. Niso ... Ne bodo ...

(*Alfred se odloči lagati.*)

Nekej je prišlo vmes. Ne morejo prit na obletnico. Sprijaznit se je treba, Hela. Ne morejo se vsi vrtev okrog naju.

HELENA

Sem slišala, ja.

(Dolga tišina. Zakonca se gledata.)

ALFRED

(S tresocim glasom.)

Slišala si?

(Helena ga taho gleda.)

HELENA

Vse sem slišala.

(Helena obrne hrbet možu. Po licih ji začnejo polzeti solze. Zjoče se, taho in samo zase.)

4. MALI HITRI PAJEK

Meščansko stanovanje, prekrito s pajčevinami.

V njem DEDEK in BABICA in na steni njuna poročna fotografija.

Babica joče. Dedeck jo nemočno gleda.

Po pajčevinah se plazi MALI HITRI PAJEK.

BABICA

Nikogar ni več. Ostala sem sama.

DEDEK

Jaz sem tu.

BABICA

Za kaj si pa ti dober?

MALI HITRI PAJEK

in vse tiho je bilo

DEDEK

Jaz sem vedno tu.

BABICA

Svet je izpraznjen.

MALI HITRI PAJEK

tudi jaz sem tu tudi jaz sem tu tudi jaz sem tu

DEDEK

Vse je tiho: zlato sonce,
ki v dolino sije,
tiho je zeleno drevje,
ki na bregu rase. ...

PAJEK

to ni zlato sonce to je jedrska bomba
zelenega drevja ni več le še ožgani štrclji
nič več ne raste vse je eno samo pogorišče

BABICA

Slišiš to praznino?

(*Babica in dedek prisluhneta.*)

MALI HITRI PAJEK

na pogorišču preživijo samo najbolj umazani najbolj sebični najbolj pogoltni
ščurki
pajki
hrošči
žuželke
žužki

BABICA

Praznina me bo pogoltnila. Ne moreš pustiti praznini, da me pogoltne.

MALI HITRI PAJEK

praznina ne pogoltne nikogar
ti goltaš praznino

DEDEK

A še tišje so stezice,
te samotne, bele ...

BABICA

Samota me bo požrla. Samota me žre.

DEDEK

A še tišje mehke sence
od dreves ob poti. ...

MALI HITRI PAJEK

v sencah se skriva tisto česar nočeš videti

BABICA

Glej me!

DEDEK

A še tišja je sinjina
nad nedeljskim poljem ...

BABICA

Poslušaj me!

MALI HITRI PAJEK

zlo se skriva pri belem dnevu

DEDEK

A še tišja je ljubezen,
deklica, do tebe.

(Dedek strmi v petdeset let staro poročno fotografijo.)

MALI HITRI PAJEK

zlo se je zažrlo v vse kar ljubiš
žužki so se zažrli v srce twoje ljubljene
požrli bodo mene in tebe in njo in ves svet

BABICA

Hočem samo, da bi me ljubil, hočem samo, da bi me vsi ljubili, hočem samo, da bi me cel svet ljubil.

DEDEK

Ljubim te.
Sama sva in ljubim te.

BABICA

Hočem jih samo ljubiti. Zakaj mi ne pustijo, da bi jih ljubila?

MALI HITRI PAJEK

pajkovkina ljubezen je prevelika
pajkovkina ljubezen je zadušila žužke
pajkovkina ljubezen je zadušila ves svet

DEDEK

Sama sva in svet je lep.

BABICA

Nočem biti sama.

DEDEK

Svet je lahko lep.

MALI HITRI PAJEK

svet je smetišče

gnojišče

bojišče

stranišče

gomazišče

BABICA

Nočem biti sama s tabo.

MALI HITRI PAJEK

mrgolazen gomazi

DEDEK

Nikoli nisem bil bolj sam kot v tej hiši s tabo.

MALI HITRI PAJEK

tudi jaz sem tu tudi jaz sem tu tudi jaz sem tu

(Dedek zasliši pajka.)

DEDEK

Slišiš to? Brenčanje.

(Babica in dedek prisluhneta.)

MALI HITRI PAJEK

hrošč žre gnijoče meso pajek žre hrošča pajkovka žre pajka škorpijon žre pajkovko ptič žre škorpijona človek žre ptiča človek žre človeka človek postane gnijoče meso

(Dedek opazi pajka.)

DEDEK

Pri trideset milijonih vrst insektov na svetu nikoli ne ostanemo sami.

MALI HITRI PAJEK

hrošči insekti žužki žuželke ličinke golazen

BABICA

Poklicati moram iztrebljevalca.

DEDEK

Nikogar ni treba klicati.

BABICA

Poklicati moram svojega dohtarja.

DEDEK

Nikogar ni treba klicati.

BABICA

Poklicati moram otroke.

MALI HITRI PAJEK

hrošči insekti žužki žuželke ličinke otroci

DEDEK

Nikogar ni treba klicati.

(Pajek se plazi po pajčevinah, vse bližje ostarelemu paru. Dedek se mu nasmehne.)

MALI HITRI PAJEK

mali hitri pajek

plete nad vodo

BABICA

Te žužki me bodo še požrli.

MALI HITRI PAJEK

žužki ne žrejo pajkovke pajkovka žre žužke

(*Pajek se nasmehne dedku.*)

BABICA

Najraje bi, da kar umrem. Nekega dne bom umrla, in potem ti bo še žal. Vsem vam bo še žal.

DEDEK

Na koncu nas bodo vse požrli isti hrošči.

BABICA

Isti črvi. Reče se isti črvi.

DEDEK

Isti hrošči.

(*Babica opazuje pajčevine, ki se prepredajo po stanovanju.*)

BABICA

Isti pajki.

MALI HITRI PAJEK

mali hitri pajek
plete nad vodo
ko se ulije dežek
ga kaplje odneso

DEDEK

(*Pajku.*)

Sva skupaj v tem?

(*Pajek prikimava dedku in se plazi bližje. Babica divje zmaje z glavo.*)

BABICA

Ne morem ostati sama s temi žužki, nimajo me pravice pustiti same s temi žužki.

MALI HITRI PAJEK

tudi žužki te zapuščajo

DEDEK

Tudi jaz sem tu.

BABICA

Samo svoje otroke hočem.

DEDEK

Najine otroke ...

BABICA

Rodila sem leglo krvozesnih pijavk.

MALI HITRI PAJEK

iz maternice so ji spolzela jajčeca

DEDEK

Rodila si najine otroke ...

MALI HITRI PAJEK

izvalila je nemočne ličinke

BABICA

Jaz živim za svoje otroke!

MALI HITRI PAJEK

ona duši svoje otroke

DEDEK

Najine otroke ...

BABICA

Svoje otroke sem hranila z lastno krvjo!

MALI HITRI PAJEK

mati – pelikan

DEDEK

Najine otroke ...

BABICA

Od ust sem si trgala za svoje otroke!

MALI HITRI PAJEK

požrla je svoje otroke

DEDEK

Najine otroke ...

MALI HITRI PAJEK

mati – pajkovka

BABICA

Povrgla sem jih celo gnezdo, celo leglo, vse življenje so gomazeli po moji hiši, žrli mojo hrano, žrli moje živce, žrli mene pri živem telesu, kobilice male, pustila sem jim, da se zažirajo v stene, spodjedajo temelje, načenjam jo podporne tramove, pustila sem, da se še sami namnožijo, vse zato, da ne bom ostala sama. In zdaj? Za njimi je ostalo prazno gnezdo, prazna hiša, praznina. Ne morem pustiti, da me pustijo samo, ne morem pustiti, da me zapustijo, golazen nehvaležna. Prišli bodo in ostali tu, pa če moram vse stene premazati z lepilom, pa če moram povsod nastaviti mreže, pa če moram vsakemu posebej izpuliti nogice in krilca. Moji otroci imajo, da ostanejo z mano.

MALI HITRI PAJEK

toliko o ljubezni toliko o materinstvu toliko o

DEDEK

Najine otroke boš pustila pri miru.

(Pajek se je priplazil že čisto do babice in dedka.)

MALI HITRI PAJEK

kaj res hočeš biti požrt

(Dedek pogleda pajka. Pajek pogleda dedka.)

BABICA

Moji otroci bodo prišli. Karkoli se zgodi, moji otroci bodo prišli.

MALI HITRI PAJEK

pajkovka je spletla mrežo
korakava naravnost vanjo

DEDEK

Najnih otrok ne boš izmaličila za lastno zabavo.

MALI HITRI PAJEK

mali pajek in velika pajkovka
deliva si isto usodo

(Dedek pogleda pajka. Pajek se zareži dedku.)

BABICA

Moji otroci me ne bodo pustili same s tabo in hrošči, ki me bodo požrli.

MALI HITRI PAJEK

pajkovka bo požrla hrošče
pajkovka bo požrla pajke
deliva si isto usodo

(Dedek ignorira pajka. Pajek se splazi na dedka.)

DEDEK

Mene lahko uničuješ, ampak oni naj živijo.

(Babičin pogled bi lahko ubijal. Prav tako njene čeljusti. In njeni strupniki.)

MALI HITRI PAJEK

mali hitri pajek
plete nad vodo

BABICA

Raje zbombardiram hišo, kot da ostanem tukaj sama s tabo.

MALI HITRI PAJEK

ko se ulije dežek
ga kaplje odneso

BABICA

Raje požgem vse, kot da pustim pijavkam, da me požrejo.

MALI HITRI PAJEK

nato posije sonček
in posuši zemljo
in mali hitri pajek

(*Babica opazi pajka, ki se plazi po dedku.*

Babica s stene strga poročno fotografijo in z njo trešči po dedku pajku.

Pajek je speštan.

Dedek se opoteka stran od babice.)

BABICA

Raje vas vse požrem.

(*Babica z dvema prstoma dvigne pajkovo trupelce. Nagne glavo nazaj. Odpre usta.*

Babica pohrusta pajka.

Dedek krikne.)

Dnevna soba. Televizija, nasproti nje kavč, med njima mizica, na mizici polno šare.

Babica in Dedek sedita na kavču in gledata televizijo. Gledata risanko: Courage the Cowardly Dog. Tečna debela Babica in prijazen suh Dedek gledata prijazno debelo babico in tečnega suhega dedka. In njunega psa. Samo da Babica in Dedek pa nimata psa.

Imata pa muho. V sobo prileti velika debela glasna mesarska muha.

Muha brenči.

Babica opazi muho.

Babica dregne Dedka, da naj kaj naredi.

Dedek zanerga. Zvije časopis in vstane. Roko prisloni ob uho in sledi brenčanju muhe.

Ko Dedek misli, da je izsledil muho, zamahne s časopisom.

Tlesk.

Babica in Dedek poslušata.

Muha brenči.

Dedek zamahne še enkrat.

Tlesk.

Muha brenči.

Dedek zamahne še enkrat.

Tlesk.

Muha brenči.

Dedek išče muho.

Muha leti in pristane na Babičini glavi.

Dedek zamahne. Babico po glavi trešči s časopisom.

Tresk.

Babici v ušesih pojejo ptički. Muha brenči in pristane dedku na nosu.

Babica zgrabi električni lopar za ubijanje muh.

Trešči dedka po nosu.

Tresk-bzzzzzzzzz-pok.

Dedka strese elektrika. Kar mu je še ostalo od sivih las, se naelektri in zaštrli v vse smeri.

Muha brenči in pristane babici na laseh.

Dedek, omotičen, zgrabi krožnik z mizice in ga razbije babici na glavi.

Tresk.

Muha brenči in pristane dedku na mednožju.

Babica brcne dedka v jajca.

Dedek se zgrudi.

Muha brenči.

Babica gre iz sobe. Čez sekundo se vrne z mesarskim nožem.

Babica z mesarskim nožem lovi mesarsko muho.
Muha brenči.
Dedek se počasi pobere s tal.
Muha pristane na dedkovem vratu.
Babica zamahne z nožem.
Rrrrrrsk-brizg.
Nož ostane zataknjen v dedkovem vratu. Iz arterije mu brizga kri.
Muha brenči.
Dedek odide iz sobe in se čez sekundo vrne s sekiro. S sekiro začne zamahovati po sobi, seka pohištvo, stene, kjerkoli muha pristane.
Muha brenči in pristane na babičinih prsih.
Dedek zamahne s sekiro.
Bam.
Sekira se zapiči v babičin prsni koš. Direkt čez joško.
Muha brenči.
Babica odide iz sobe in se čez sekundo vrne z motorno žago. Babica zažene motorno žago.
Muha brenči glasneje od motorne žage.
Babica divje seka vse, kar ji pride pod roke.
Muha brenči in pristane na dedkovi desni roki.
Babica zamahne z motorko.
Bruiuuuuuuuuuuuum.
Babica dedku odseka desno roko.
Flop.
Roka pade na tla.
Muha brenči in pristane na dedkovi levi roki.
Babica zamahne z motorko.
Bruiuuuuuuuuuuuum.
Babica odseka dedkovo levo roko.
Flop.
Roka pade in na preprogi pusti velik madež.
Muha brenči in pristane na dedkovi levi nogi.
Babica zamahne z motorko.
Bruiuuuuuuuuuuuum.
Babica dedku odseka levo nogo.
Flop – noga pade.
Hop-hop-hop-hop-hop.
Dedek poskakuje po desni nogi.

Muha brenči in pristane na dedkovi desni nogi.
Babica zamahne z motorko.
Bruiuuuuuuuuuum.
Dedek ostane brez nog.
Flop – noga pade.
Hop-čmok-hop-čmok-hop-čmok.
Dedek brez nog poskakuje po od krvi premočeni preprogi.
Dedek odskaklja iz sobe.
Čez sekundo skozi steno pridrvi rušilna krogla. Zunaj hiše dedek sedi v rušilnem bagru in mašinerijo upravlja z zobmi.
Baaaaaaam.
Rušilna krogla babico zadane v trebuh. Babica se oprime rušilne krogle in se »pelje« na krogli.
Krogla uniči tudi večino vsega, kar je ostalo od dnevne sobe.
Krogla niha, dokler se ne ustavi. Babica izpusti kroglo in zdrsne na tla.
Muha brenči.
Babica gre ven in zgrabi dedka za lase.
Za lase ga zvleče nazaj v dnevno sobo in z njim začne zamahovati po muhi.
Muha brenči.
Tresk. Tresk. Tresk. Dedek udarja ob to, kar je ostalo od sten.
Brizg. Brizg. Brizg. Brizg. Kri iz odsekanih udov brizga povsod.
Muha brenči.
Babica kriči.
Dedek kriči.
Muha odbrenči ven skozi luknjo v steni.
Babici spodrsne na luži krvi. Opoteče se in izgubi oprijem na dedkovih laseh. Dedka vrže ob steno. Babica pade in z glavo udari v mizico – tresk. Dedek počasi spolzi ob steni na tla – plop.
Babica se pobere s tal. Skozi luknjo v glavi ji mezijo možgani.
Dedek poskakuje na tleh ob steni. Kri čmoka – čmok čmok čmok.
Babica se usede na napol uničen kavč, ki se še malo posede pod njeno težo. Bumf.
Dedek brez nog in rok poskoči na kavč. Hop.
Babica si iz prsi izdere sekiro in jo spusti na tla. Tresk.
Dedek si poskuša iz vratu izdreti mesarski nož, ampak seveda ne more. Ugh.
Na televiziji še vedno Courage the Cowardly Dog.
Babica in Dedek gledata risanko.
V sobo se priplazi mali hitri pajek
in njegova vojska.

6. BRAT BRATA

Vojska pajkov požre ostareli par.

Pajki pocrkajo.

7. POJEDINA

Na belo pobarvanem stropu meščanske dnevne sobe, popolnoma prepredenem s pajčevinami. V sredini največje mreže. Velika, pretirano obložena jedilna miza. Za njo 12 stolov, 12 krožnikov, 12 setov pribora. Na čelu mize gigantska PAJKOVKA – črna vdova, z ogromnim okroglim črnim zadkom, na katerem se slika živordeč križ. Nasproti nje je en stol izstopajoče prazen. Preostalih 10 mest zavzema Pajkovkina družina: njena sinova – hrošč govnač in hrošč slaninar, njena hči – mesarska muha, njeni snahi – manj kot žuželki, in njeni vnuki – ličinke.

Na sredini mize ogromen jušni lonec, v njem neke vrste obara.

PAJKOVKA

Jejte, otroci, jejte!

Žrite, otroci, žrite!

(Pajkovka nalaga obaro zbranim na krožnike.)

GOVNAČ

Kje je oče?

PAJKOVKA

Jejte, otroci, jejte!

Žrite, otroci, žrite!

MUHA

To je past.

(Pajkovka nalaga še več obare.)

PAJKOVKA

Jejte, otroci, jejte!

Žrite, otroci, žrite!

PRVA LIČINKA

Kaj boš pa ti jedla, babi?

(Pajkovka s sprednjimi nogami zgrabi ličinko. Vanjo zasadji strupnike in ji z njimi vbrizga strup, ki ličinko utekočini pri živem telesu.

Pajkovka počasi srka svojega vnuka.)

PAJKOVKA

(S polnimi ust.)

Jejte, otroci, jejte!

Žrite, otroci, žrite!

(Na vrh jušnega lonca priplava suhcena pajčja nogica. Še vedno rahlo trza.)

MUHA

Mati, nehajte žreti naše otroke

GOVNAČ

Mati, milosti

Mati, dajte mi sonca

SLANINAR

Mati, kave mi dajte

MUHA

Cankarjanska mati žre svoje otroke

(Pajkovka odloži posušeno trupelce Prve ličinke nazaj na njeno mesto za mizo. Mesarska muha nemudoma odbrenči do pojedene ličinke.)

PAJKOVKA

Cankar je bil nula

Berite Freuda

Vsaka ličinka hoče spati s svojo mamo

Me imate tudi vi kaj radi?

MUHA

Mati, vrnite mi mojega otroka

PAJKOVKA

Vsaka ličinka hoče biti eno s svojo mamo

Berite Freuda

Me imate tudi vi kaj radi?

SLANINAR

Mati, kaj je v obari?

PAJKOVKA

Vsaka ličinka hoče da jo mama konzumira

Berite Freuda

Me imate tudi vi kaj radi?

(Na vrh jušnega lonca priplava drobceno pajče oko. Pa še eno in še eno, dokler jih na vrh obare ne plava vseh osem. Očesca disharmonično mežikajo.)

MUHA

Mati, kaj ste naredili z očetom

PAJKOVKA

Starši živijo zato da nahranijo svoje otroke

Berite entomologe

GOVNAČ

Mati, ni fer da ste pojedli samo njenega otroka

SLANINAR

Favoritizem

PAJKOVKA

Starši umrejo zato da nahranijo svoje otroke

Berite antropologe

SLANINAR

Mati, požrite še moje tamale

Požrite jih da mi nehajo piti kri

Požrite jih da mi nehajo jesti meso

DRUGA IN TRETJA LIČINKA

Nočeva biti pojedeni

Nočeva biti pojedina

(Pajkovka zgrabi Drugo ličinko in Tretjo ličinko, obe naenkrat, in ju živi utekočini. Obe izgineta po poti Prve ličinke.)

PAJKOVKA

Ne samo da morate obiskati svojo babico, morate uživati v tem

Berite Žižka

Ne samo, da morate nahraniti svojo babico, morate uživati v tem

Poslušajte Žižka

Žižka Žužka

MUHA

Mati, vrnite nam naše otroke

Mati, izbljuvajte naše otroke

GOVNAČ

Še moje, še moje

ČETRTA IN PETA LIČINKA

Babica, zakaj imas tako velike oči?

Babica, zakaj imas tako kosmat zadek?

Babica, zakaj imas tako velike strupnike?

PAJKOVKA

Da vas lažje požrem, ve ničvredne ličinke, vi ljubčki srčki moji

Berite brata Grimm

(Pajkovka posrka še zadnja svoja vnuka.)

MUHA

Mati, vrnite nam naše otroke

Mati, izbljuvajte naše otroke

PAJKOVKA

Kar je mrtvo ne vstane več

Dokler jaz tako ne rečem

(Na vrh jušnega lonca priplava odsekana pajčja glava – glava suhe južine, z očesci izdolbenimi. Mesarska muha začne jokati. Oče-južina v obari začne peti.)

OBARA

Kar želiš si to ni greh

To je ljubezen v očeh

MUHA

Mati, vrnite nam našega očeta

Mati, sestavite nazaj našega očeta

(*Oče-južina v obari poje.*)

OBARA

Poznaš me bolj kot se ti zdi

Čeprav zatiskaš si oči

Ko me gledaš, vidiš to kar si.

GOVNAČ

Mati, lačni smo

(*Obara poje.*)

OBARA

Dolgo časa si iskal

Kar si mislil, da je prav

A na koncu le eno boš izbral

PAJKOVKA

Jejte, otroci, jejte

Žrite, otroci, žrite

Žrite očeta

Žrite očeta da meni ostane kruh

Žrite očeta da meni ostanejo otroci

(*Govnač, Slaninar in njuni ženi jedo obaro.*

Obara poje.)

OBARA

Lahko ti podarim samo ljubezen
Eno in edino upanje
Poglej me v oči in lahko si brez skrbi
Vem, da isto čutiš tudi ti (saj jo v srcu čutiš tudi ti)

(Na vrh obare priplava pajčje srce.)

PAJKOVKA

Žrite očeta nahranite mamo
To je cikel življenja
Glejte Levjega kralja

(Muha joče in brenči okoli mize.)

MUHA

Moj oče
Moji otroci
Naš oče
Naši otroci

OBARA

Srce veliko kakor svet
Nasmeh in iskrica v očeh
In beseda, ki poznaš jo tudi ti.

MUHA

Oče reši me če nisi mogel rešiti sebe
Oče reši moje otroke če nisi mogel rešiti sebe

OBARA

V življenju mnogo je poti
Ne išči sreče kjer je ni
Le poslušaj kar srce ti govori.

MUHA

Oče vrni se

Oče sestavi se
Oče rabim te
Oče, da mi boš razložil Žižka
Oče, da mi boš bral Freuda
Oče rabim te

PAJKOVKA

Pizda, si nadležna
Muha brenčačka
Muha kričačka
Zločin je imeti očeta raje od mame
Berite Freuda
Zločin, ki se ga kaznuje z obaro
Berite Foucaulta

OBARA

Lahko ti podarim samo ljubezen
Eno in edino upanje
Poglej me v oči in lahko si brez skrbi
Vem, da isto čutiš tudi ti (saj jo v srcu čutiš tudi ti)!

MUHA

Mati vrni mi očeta
Mati vrni mi otroke
Mati vrni mi otroštvo

PAJKOVKA

Pizda, si nadležna
(*Pajkovka ulovi in zgrabi mesarsko muho.*)
Bolje bi bilo, če ne bi imela krilc
(*Pajkovka mesarski muhi s spretnimi sprednjimi nogami izpuli krila.*)
Bolje bi bilo, če ne bi imela nogic
(*Pajkovka mesarski muhi s čeljustmi oddrobi noge.*)
Bolje bi bilo, če ne bi imela ust
(*Pajkovka mesarsko muho z mesarskim nožem seseklja na drobne koščke. Koščke vrže v obaro, da se hči cmari ob očetu.*
Nastopi mrtva tišina.)

Bi še kdo rad kaj rekel?

(*Pajkovka požre prvo snaho.*)

Bi se še kdo rad jokcal?

(*Pajkovka požre drugo snaho.*)

Bi še kdo rad ugovarjal mami?

(*Pajkovka oba svoja sinova zavije v kokon pajče svile.*

Srka ju oba hkrati, kot koktejl v vsaki roki.)

Kaj skrb za starše ni več nobena vrednota?

Berite Konfucija

Skrb za starše je največja vrednota

(*Vsi otroci in vnuki, vsi insekti in ličinke, so že požrti. Od njih ostajajo le posušene, izpraznjene lupine in hitinasti skeleti.*)

Vstanite, otroci, vstanite!

(*Pajkovka je vsako od lupinic položila nazaj na njeni mesto za mizo, da sestavlja tihozitje popolne insektoide družine.*)

Kako ste lahko mrtvi? Ne morete mi delat tega

Ne morete meni delat tega

Poskrbeti morate za mamico

Morate imeti lepo popoldne z mamico

Morate biti tukaj za mamico

Mamica vas ima najraje

(*Pajkovka začne jokati.*)

Vstanite otroci vstanite

Mamica vas rabi

(*Pajkovka objema pojedene ličinke.*)

Mamica bo naredila vse za vas

Ne morete delat tega mamici

(*Lupine in skeleti odprejo prazne in izsesane oči.*)

Jejte, otroci, jejte!

Naj vas pomanjkanje notranjih organov ne ustavi

(*Lupine in skeleti ubogljivo pomolijo jezičke in rilčke v pajčjo-mušjo obaro.*)

Žrite, otroci, žrite!

Da boste veliki in močni da boste nahranili mamico

(*Lupine in skeleti srkajo pajčjo-mušjo obaro.*)

Me mate tudi vi kej radi?

(*Lupine in skeleti iz ljubezni do matere srkajo očeta.*)

Me mate tudi vi kej radi?

(Lupine in skeleti iz ljubezni do matere žrejo sestro.)

Me mate tudi vi kej radi?

(Lupine in skeleti umrejo, da obdržijo mir.)

Me mate tudi vi kej radi?

(Lupine in skeleti vstanejo od mrtvih, da obdržijo družino.)

Me mate tudi vi kej radi?

(Ad infinitum.)

KONEC

ADEPT

Revija sodobnih gledaliških in filmskih ustvarjalcev

LETNIK IX, številka 1, 2022/2023

ISSN: 2385-9164

Izdajatelj in založnik

UL AGRFT, zanj: red. prof. Tomaž Gubenšek, dekan

Glavna in odgovorna urednica

Manca Lipoglavšek

Uredniški odbor

Nejka Jevšek, Ula Talija Pollak, Maruša Sirc, Jure Srdinšek, Lenart Sušnik

Mentor

doc. dr. Blaž Lukan

Kreativna zasnova in oblikovanje

Jure Brglez

Jezikovni pregled

Darja Markoja

Tisk

DEMAT d.o.o.

300 izvodov

Vse pravice pridržane.

Svet za umetnost Univerze v Ljubljani

